

ٹیستیغاسہ و ہاوارکردن لہ میزانی شہرعدا

نوسینی

باوکی غہزالی مہلا رہزوان

پیگہی تہوحدید و مہعریفہت

ئىستىغاسەو داۋاي كۆمەكى كىردن و ھاۋا كىردن

سەبارەت بە داۋاي كۆمەكى كىردن لە غەيرى خوا سەرەتا پىم خۇشە وتەى
ئىنكارى كەرانى بەپىنم دواتر مونا قەشەى لەسەر ئەكەين، ئىمامى شەوكانى
ئەفەرموۋى: "ئىستىغاسە: ئەو داۋاي بە ھانا ۋە چوونە، كە لا بردنى ناخۇشە كە
ۋە كوو سەرخستن، كە داۋاي سەرخستنە، ئەمە ھىچ خىلافيكى تىدا نىە كەوا
دروستە داوا لە كەسەك بىكرىت لەو كاروبارانەى كەوا تواناي بەسەرا ئەشكى،
ئەمە پىۋىستى بە بەلگە ھىنانە ۋە نىە، چونكە لەپەرى پرونىدايە، ۋە واشى بۆ
ناچم كەوا خىلافي تىدابی، يەكەك لە بەلگە كان ھەرۋە كوو خۋاي گەورە
ئەفەرموۋى: ﴿فَأَسْتَعِثُّهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾^۱. واتە:
(جارىكيان كە خەلك نوستىبون و ئاگايان لە خۇيان نەبوو موسا ھاتە ناو شار،
لەو كاتەدا دوو كەسى دى چووبون بە گۇزىە كا، يەكەكيان لە تاقمى خۇى بوو
واتە: لە تاقمى بەنوو ئىسرائىلىيە كان بوو ۋە كوو موسا، ئەو كەى تىرىش لەبەرەى
فەرەونى بوو كەوا دوژمنى موسا بوو، ئەو كەى كە لە تاقمى موسا بوو ھاۋارى بۆ
موسا برد تاۋە كوو كۆمەكى بىكات و يارمەتى بدات لە دژى ئەو كەسەى كە
لە تاقمى دوژمنە كەيەتى). ۋە ھەرۋە ھا ئەفەرموۋى: ﴿وَإِنْ أَسْتَنْصِرُواكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾^۲. واتە: (موسلمانە كان ئەگەر موحتاجى يارمەتى بوون و
داۋاي يارمەتتەن لى كىردن ئەو لەسەرتان واجبە كەوا يارمەتتەن بدن لە دژى

^۱ سورة القصص: ۱۵

^۲ سورة الأنفال آية ۷۲

دوژمنه کانیان). وه ههروههها نهفهرمووی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾^۳. واته: (تیوه یارمهتی و کۆمهکی یه کتر بکهن لهسه ر کاری چاکه و تهقواکاری). بهلام نهو شتانهی کهوا توانای بهسه را ناشکی جگه له خوا نهبی نهوه داوای کۆمهکی لی ناکری جگه لهو نهبی، وهکوو لیخوشبوونی گۆناههکان و، هیدایهتدان و، دابهزاندنی باران و، رۆزی و، وینهی ئەمانهش، ههروهکوو خوای گهوره نهفهرمووی: ﴿وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾^۴. واته: (نهوهی له گوناهو تاوهنهکان نهبووری تهنیا خویه و بهس). وه نهفهرمووی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾^۵. واته: (توانانی هیدایهتی نهو کهسه بدهی کهوا خوشت نهوی، بهلکوو نهوه خویه که هیدایهتی نهو کهسه نهوات که خوی ویستی لهسه ره). وه نهفهرمووی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَدْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ﴾^۶. واته: (تهی خه لکینه یادی نهو هه موو نیعمه تانه بکه نهوه که خوای گهوره رشتوویهتی بهسه رتانه وه، ئایا جگه له خوا به دیهینه ریکی تر ههیه له ئاسمان زهوی کهوا رۆزیتان بدات؟). وه نهمهش لهسه ر نهوه هه لته گری نهوهی کهوا ته به پانی له (معجم الکبیر) ریوایهتی کردوه کهوا له زهمانی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم مونا فیقیک هه بوو نه زیه تی ئیماندارانی نه دا، نهوه بوو نه بو به کر فه رمووی: با هه ستین داوای کۆمهکی له پیغه مبه ری خوا

^۳ سورة المائدة: ۲

^۴ سورة آل عمران: ۱۳۵

^۵ سورة القصص: ۵۶

^۶ سورة فاطر: ۳

بکهین صلی الله علیه وسلم له دەست ئەو مونافیقە، حەزرەتیش فەرمووی: (إِنَّهُ لَا يُسْتَعَاثُ بِي وَإِنَّمَا يُسْتَعَاثُ بِاللَّهِ)^٧، واتە: بێگومان ئەبو بەکر هاوارو داوای کۆمەکی له من ناکات بەلکوو داوای کۆمەکی له خوای مەزن ئەکات، جا مەبەستی پێغەمبەری خوا لەوە ئەمەیه کەوا داوای شتیکی لی ناکری کەوا توانای بەسەرا ناشکی جگە له خوای گەورە نەبی، بەلام ئەوەی کەوا مەخلوق توانای بەسەرا ئەشکی ئەوە هیچ رێگریه کی تیا نیه، وه کوو داوای کۆمەکی کردنی کەسیک له کەسیکی تر تاوه کوو یارمەتی بدات لهسەر هەلگرتنی بەردیک یاخود بێتە نیوان خۆی و نیوان دوژمنه کافرەکە یاخود له کۆل ناژەلینکی درنده یاخود دزیکی بکاتەوه یانیش وینە ی ئەمانه". لیژەدا کۆتایی به قسەکە ی شهوکانی هات.

ئیمام شهوکانی ئەفەرمووی: "زانستخووازان باسی ئەوهیان کردوه کەوا لهسەر هەموو کەسیکی ته کلیمف لی کراو پێویسته ئەوه بزانی کەوا جگە له خوای گەورە هیچ کۆمەکی پی بردراو و کۆمەکی کاریک نیه به رەهایی، وه هەموو کۆمەکی کردنیک هەر له لایهن خۆیهوهتی، جا ئەگەر بێت و شتیکی لهو کۆمەکیه لهسەر

^٧ (سەبارەت به رێوايه ته که ی ته به رانی ئین و حەجەری هەیشەمی ئەفەرمووی: "ته به رانی رێوايه تی کردوه و پیاوه کانیشی پیاوانی هەردوو صەحیحە کە یه (که بوخاری و موسلیمه) جگە له ئین و لوهه یعه نەبی کەوا فەرمووده ی حەسەنه. برۆانه: (مجمع الزوائد) (ب/١٠٩/١٥٩). وه ئین و حەجەری عەسقه لانیش له باره ی عبد الله کورپی لوهه یعه ی کورپی عوقبه ی حەضره میه وه ئەفەرموویت: "راستگۆیه، له چینی حەوتە مه، دوا ی ئەوه ی کەوا کتیبه کانی سوتا ئیتر لی تیکه ل ئەبوو (واته: فەرمووده کانی لی تیکه ل ئەبوو دوا ی سوتانی کتیبه کە ی)". برۆانه: (تقریب التهذیب) (ل/٥٣٨/٣٥٨٧). بۆیه فەرمووده کە ی ته به رانی حەسەنه.

دهستی یه کیك جگه له خوای گهوره پهیدا بو ئه وه له حهقیقه تدا هی خوای گهوره یه، وه بۆ غهیری ئه ویش مه جازو خواستراوه، وه یه کیك له ناوه جوانه کانی (مُعِيْثُ و غِيَاثُ) ه. وه ئه بو عبد الله حوله یمی ئه فه رمووی: " (غِيَاثُ ئه وه مُعِيْثُ) ه، وه زۆرتین که بگوتری (غِيَاثُ الْمُسْتَعِيْثِيْنَ) واته: کۆمه کی کردنی به نده کانی له کاتی ناخۆشیدا کاتی که هاواری بۆ ئه بهن، وه مانای وه لامدانه وه بیان و رزگاری کردنیانه، وه له هه والی باران بارینیشدا له ههردوو سه حیه که دا هاتوه (اللهم اغثنا): واته: پهروه دگارمان یارمه تیدان بده، وه اغاثه وه غیاثه وه غوثا ئه وه مانای (مُجِيْبٌ و مُسْتَجِيْبٌ) واته: وه لامده ره وه، خوای گهوره ئه فه رمووی: ﴿إِذْ تَسْتَعِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾^٩. واته: (یادی ئه وه بکه ن که هاوارتان له خودا ئه کردو داوای یارمه تیتان له و ئه کردو ئه ویش پارانه وه که ی لی قبول کردن و هات به ده ننگتانه وه). به لام ئه وه نده هه یه کۆمه کی کردن شایانتره به کرداره کان، وه وه لامدانه وه ش به وته کان، وه بیگومان هه ریبه کیکیان ئه که ونه ئه وه که ی تره وه".

وه سهروه رمان به ئیبن و عه بباسی فه رموو: (ئهی میرمندا ل من چند وشه یه کت فی ر ئه که م، خوا بیاریزه ئه تپاریزی، خوا بیاریزه له بهرده مت ده ستت ئه که وی، ئه گهر داوات کرد داوا له خوا بکه، وه ئه گهر داوای یارمه تیش ت کرد داوا له خوا بکه، وه بشزانه ئه گهر بی ت و ئومه ت کۆ ببنه وه تا وه کوو سوودی کت پی بگه یینن ئه وه ناتوانن سوودت پی بگه یینن مه گهر ئه وه ئه ندازه یه نه بی که خوای گهوره بو تی نویوه، وه ئه گهر بی ت کۆ ببنه وه تا وه کوو زیانی کت پی بگه یینن ئه وه

^٩ سورة الأنفال آية ٩

ناتوانن مه گهر ٿو ٿه نڌازيهه نه بي ڪه خوي گه وره له سه رتي نوسيوه،
 پينوسه ڪان بهر زڪراونه ته وهو لاپه رهو ڪتي به ڪانيش وشڪ بوونه ته وه^۹. (بيگومان
 وته ڪهي سهروه رمان راسته ٿه بيت هه موو مروقيڪ ٿو پروايه ي هه بي ڪه ٿوه ي
 سووي پي ٿه گه يه ني و زياني پي ٿه گه يه ني ته نها خودايه، چونڪه هيچ ڪه سيڪ
 ٿو توانايه ي نيه سووو زيانت پي بگه يه ني مه گهر ٿيللا به ٿي زني خوا نه بي جا
 ٿه وانهي ڪه داوا له پيغهمبهري خواو پياوچاڪان ٿه ڪهن يا خود هاواريان لي ٿه ڪهن
 ٿه مهش هه داوايه له خوداو هه ر بو خودا ٿه گه رپته وهو هيچ دڙايه تيه ڪه نيه^{۱۰}.

وه شيخ ٿين و ته يميهش له هه نديڪ له فهتواڪانيدا بهو دهسته واژه
 ٿه فه رموي: "ڪومه ڪي ڪردن به ماناي داوا ڪردنه له پيغهمبهري خوا صلي الله
 عليه وسلم به وه ي ڪهوا شاينه به پلهو پايه ي ٿو، ٿه مهش هيچ موسلماننيڪ
 مشتومري تيايدا ناکات، جا ٿه گهر هه ڪه سيڪ مشتومري تيايدا ڪرد لهو
 مانايه دا ٿه وه ڪافره يا خود هه ٿه ڪاريڪي گومر ابووه، به لام بهو مانايه ي ڪهوا
 پيغهمبهري خوا صلي الله عليه وسلم رهتي ڪردوه ته وه ٿه وه پيوسته رهتي
 بڪريته وه، وه هه رڪه سيڪ شتيڪ بو غهيري خوي گه وره بجه سپيني ڪه جگه له
 خوي گه وره نه بي ٿو شته ناچه سپي ٿه وه بيگومان ڪافره ٿه گهر بيت و ٿي قامه
 حوجه ي له سهه ڪرا ٿه وه ي ڪهوا له سهه تهرڪ ڪردني ڪافر ٿه ڪري".

^۹ حاکم و ترمذی و ٿه حمدهو به يهه قی رپوايه تيان ڪردوه، ترمذی ٿه فه رموي:
 "فه رموده يه ڪي هه سن و صه حيه". بروانه: (سنن الترمذي) (ٿ ٢٥١٦). وه (مسند
 أحمد) (ٿ ٢٦٦٩). (شعب الإيمان) (ب ١/٢١٦/١٩٥). وه (مستدرک حاکم) (ٿ ٦٣٠٣).
^{۱۰} روون ڪردنه وه ي حومه.

وہ ہر سہ بارہت بہو بابہتہ تہبا یہزیدی بہسظامی فہرموویہتی: "کۆمہ کی کردنی دروستکراو بہ دروستکراو وہ کوو کۆمہ کی کردنی خنکاو بہ خنکاو وایہ".

وہ شیخ تہبو عبد اللہ قورہیشیش فہرموویہتی: "کۆمہ کی کردنی دروستکراو بہ دروستکراو وہ کوو کۆمہ کی کردنی بہندکراو بہ بہندکراو وایہ". (ہہموو تہہلی تہصوف تہوہ باش تہزانن کہ تہبا یہزید لہ لای گۆری ٹیمامی جہعفری صادق پەرورده بووه و تہو پەروردهی کردووہ، قسہ کہشی وہ کوو تہدلیس بہ کارہینراوہ، تہگینا خۆی لہ خۆیدا وتہ کہی راستہو تہو مانایہش نادا کہ تہوانہی تہیکہنہ بہلگہ، چونکہ پیچہوانہی ژیانی خۆیہتی).

شیخ عبد القادر گہیلانی تہفہرمووی: "لہسہرتہ کہوا تہقوای خوا بکہیت و پەرستشی بۆ بکہیت، وہ لہ ہیچ کہسیکیش مہترسہو رہجاو تکای لی مہکہ، چونکہ ہہموو پیویستہکان بہ گشتی بۆ لای خوای گہورہیہ - عز وجل، بۆیہ داوا لہو بکہ، وہ جگہ لہ خوای گہورہ متمانہ بہ ہیچ کہسیک مہکہ، وہ بہ تہنیاش پشت بہو بہستہ پاکی و بیگہردی بۆ تہو، تہوچید تہوچید تہوچید، کۆکہرہوہی ہہموان تہوچیدہ". لہ شوینیکی تردا تہفہرمووی: "ہہموو شتیک بہ دەستی خوای گہورہیہ بۆیہ ہیچ شتیک لہ غہیری تہو داوا مہکہ، تہیا گویت لی نہبووہ تہفہرمووی: (بیگومان ہیچ شتیک نیہ لہو وجودہدا ٹیلا گہنجینہو خہزینہ کہی لای ٹیمہیہ، وہ لہو گہنجینہیہش دانابہزینین ٹیلا بہ تہندازہیہ کی دیاریکراو نہبی) الحجرات آیة ۲۱. وہ ہہروہا شیخی پایہ بہرز لہ شوینیکی تردا تہفہرمووی: "ہہر کہسیک داوا لہ دروستکراو بکات تہوہ بہراستی خۆی کویر کردووہ لہبہردہرگای دروستکراو". لہ شوینیکی تردا تہفہرمووی: "ہیچ کہسیک نیہ لہسہر تہم زہویہدا کہ من لیی بترسیم و تکاشی بۆ بہرم، وہ نہ لہ

ئاسمان و نه له دونياو نه له دوارپژيښدا نيه جگه له خواى حق نه بى - عز وجل". له شويڼيکى تر دا ته فهرمووى: "فسان ته کهم و توښ له لای من نه بووى واته: عهده مى، وه ئاسمان و زه ویش له لای من نه بوونه، وه هيچ که سيک نيه سوودو زيانم پى بگه يڼى جگه له الله نه بى - عز وجل. له شويڼيکى تر دا ته فهرمووى: "ئيماندار له سروشتى خوى دهرته چى به مه به ستى چوونه لای پهروه ردگارى، له کاتيکدا حالى وايه که چى له ژير ده ستى به لاکانه له ريگادا هم له دهروونى، وه هميش مالله کهى، هوکارى ته مهش ته گه پيته وه بو خراپى ته دبه که بى و ده رچوونى له سنوورى شه رعى پهروه ردگارى، کومه کى ناکات به دوعا، وه داواى کومه کيش له غه يرى پهروه ردگارى ناکات، به لکوو تاوانه کانى بيرخوى دپيڼيته وه ته گه پيته وه بو نه فسى خوى به سه رزه نشتکردن هه تا لى ته بيته وه له مه ئينجا ته گه پيته وه بو قه دهره ته تسليم بوون و پشت به ستن له رووى دلوه، سا ته گه ر بيته ته مه حال بى ئيتر له و کاته يا دهرگايه کى کراوه ته بيڼى (هه رکه سيک ته قواى خوا بکات ته وه خواى گه وره ريگايه کى دهر بارز بوونى بى ته دوزيڼيته وه)^{۱۱} الطلاق آية ۲. (برون پرسيار له شيخ عبد القادر بکه ن بزانه پيويستى به مه دده دى پيغه مبه رو شه فاعه تى ته وه هديه ياننا؟!، ته و تانهش هه مووى په يوه ندى به ته عه للو ق نه به ستنى دلوه به پشت به ستن به مرؤف، تا وه کوو فيرى ته وه دى بکات که ته وه دى سوودت پى ته گه يه نى و زيانت پى ته گه يه نى

^{۱۱} بروانه: (فتح الرباني لشيخ الاكبر مولانا سيدي شيخ عبد القادر الكيلاني - قدس الله سره) (۳۸۵-۳۲۲ المجلس الثاني والستون، ۳۲۳، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۸ المجلس الثاني والستون التوحيد).

هه مووی به ئیزنی خودایه، ئەمما له قانونی سه‌به‌بیهت شیخ رێگری له‌مه نه‌کردوه^{۱۲}

حاته‌می ئەسه‌میش (په‌زای خوای لی بی) ئەفه‌رمووی: "بینیم هه‌ر که‌سێک پشتی به‌ شتیکی دروستکراو به‌ستوه، هه‌ندیکیان به‌ دنیاو دره‌م، وه هه‌ندیکی تریشیان به‌ مال و مولک، وه هه‌ندیکی تریشیان به‌ پیشه‌و پیشه‌سازی، وه هه‌ندیکی تریشیان به‌ دروستکراویکی هاوشیوه‌ی خۆی، منیش بیرم له‌و وته‌ی خوای گه‌وره‌ کرده‌وه (هه‌رکه‌سێک پشت به‌خوا به‌ستی ئەوه به‌سیه‌تی) الطلاق آیه ۳. بۆیه منیش پشتم به‌خوای گه‌وره‌ به‌ست، چونکه ئەو بۆمن به‌سه‌و چاکترین وه‌کیل و پشت پی به‌ستراوه^{۱۳}. قسه‌که‌ی زۆر ته‌واوه ئیمه‌ش هه‌مان قسه‌ی ئەو و شیخی گه‌یلانی ئەکه‌ین، وه هه‌مان مه‌فه‌وومی شیخی گه‌یلانیه که هه‌روه‌ک باسمان کرد.

^{۱۲} پوونکردنه‌وه‌ی خۆمه.

^{۱۳} پروانه: (أیها الولد لحجة الإسلام أبو حامد الغزالي بحاشية البروفيسور علي القرداغي)(ل۱۲۷).

نهوانه‌ی که ده‌لین: دروسته نهو چهند به‌لگه‌یان به‌ده‌سته

۱- نه‌گهر همومو داواکردنیک شیرک و پارانه‌وه بیّ نه‌وه خیلافی زاهیری سوننه‌ته، چونکه نه‌وانه‌ی ئیوه نه‌لین: (الدع و عباده)، داواکردن عبادته، وه هیچ که‌سیکیش هیدایه‌تی به‌ده‌ست نه‌وه توانای رۆزی دانی نه‌وه لیخوشبوونی به‌ده‌ست نه‌وه له بری خوای گه‌وره، باشه نه‌ی چی له‌وه نایه‌ت و فهرموودانه نه‌که‌ن؟!

أ- خوای گه‌وره نه‌فهرمووی: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾^{۱۴}، واته: نه‌ی محمد تو هیدایه‌تی نه‌م خه‌لکه نه‌ده‌یت بو ریگای راست. لی‌رده‌دا نیسه‌به‌تی هیدایه‌تی داوه‌ته پال پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، که‌چی له نایه‌تیکی تردا نه‌فی هیدایه‌ت به‌ده‌ست نه‌وی کردوه: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾^{۱۵}، واته: نه‌وه که‌سه‌ی که‌ تو خوشت نه‌وی ناتوانی هیدایه‌تی بده‌ی، به‌لکو نه‌وه خودایه کیی بووی هیدایه‌تی نه‌دات. که‌واته هیدایه‌تی نایه‌تی یه‌که‌م (من حیپ الإکتساب) واته: له رووی به‌ده‌سته‌ینان و هه‌ولدانه بو ده‌ستخستنی هیدایه‌ت، نه‌وه‌ی دووه‌میش (من حیپ الخلق) واته: له رووی به‌دییه‌ینانی هیدایه‌ته‌وه نه‌وه هیچ که‌سیک ناتوانی هیدایه‌تی خه‌لکی بدات و خه‌لقی هیدایه‌ت بکات. جا نه‌گهر نه‌مه کوفر بایه له نایه‌تی یه‌که‌م خوای گه‌وره به‌یانی نه‌ته‌کرد. بو‌یه نه‌گهر که‌سیک به‌ پیغه‌مبه‌ری گوت صلی الله علیه وسلم هیدایه‌تم بده، نه‌وه له رووی ریگه پیشاندانه و هه‌ولدان و

^{۱۴} سورة الشوری: ۵۲

^{۱۵} سورة القصص: ۵۶

به‌دهسته‌ینانه نه‌ما دروست‌کردنی هیدایه‌ت به‌ده‌ست شه‌و نیه‌، جا شه‌و که‌سه‌ی پی‌ی گوت شه‌و مانای وایه شه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دعای هیدایه‌تم بو بکه‌و ریگام نیشان بده تا خوی گه‌وره هیدایه‌تم بدات. جا شه‌وه‌ی به‌و نیه‌ته داوا بکات تیر چ له خودی پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم چ له پی‌اوچاکیک شه‌وه کوفر نیه به‌لکوو داوا‌کردنه که‌وا دعای بو بکات، به‌لام شه‌گه‌ر پی‌ی وایی خودی هیدایه‌ت و خه‌لقی هیدایه‌ت به‌ده‌ست پی‌غه‌مبه‌رو پی‌اوچاکانه شه‌وه نه‌ک هه‌ر به‌ مردوویی به‌لکوو به‌ زیندوویش کوفره‌، چونکه شه‌وه خودایه که هه‌موو شته‌کانی به‌ده‌سته‌.

ب - خوی گه‌وره نه‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾^{۱۶}،
 واته: به‌راستی هه‌ر خوا رۆزیده‌ری هه‌مووانه‌و به‌هیزو توانایه‌و زۆریش به‌هیزه‌. جا لی‌ره خودا شه‌وه‌ی دوویات کرده‌وه که‌وا خوی رۆزیده‌ری خه‌لکه‌، سه‌یرکه‌ن بزانه له‌و نایه‌ته‌ش چی شه‌فه‌رمووی: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾^{۱۷}، واته: شه‌گه‌ر خزمانی غه‌یره میراته‌به‌رو هه‌تیوو گه‌داو بی ده‌سه‌لات حازری مه‌جلیسی به‌شکردنی میراته‌که بوون، شه‌وه رۆزیان بده‌نی له‌و میراته‌ واته: به‌شی خویان بده‌نی. لی‌ره‌ش رۆزیدانی داوه‌ته پال بهنده‌، جا نایه‌تی به‌که‌م له‌ رووی به‌دی‌هینانی رۆزیه‌وه‌یه که شه‌مه جگه له خودا نه‌بی هیچ که‌سینک ناتوانی رۆزیت بو درۆست بکات، شه‌وه‌ی دووه‌میش له‌ رووی عاله‌می که‌سب و به‌ده‌سته‌ینانه‌وه‌یه واته هه‌ولدان بو رۆزی په‌یدا‌کردن. شاهید

^{۱۶} سورة الذاریات: ۵۸

^{۱۷} سورة النساء: ۸

لهسه ر ئەم دوو ئایهته چیه ئەگەر خودی هیدایهت و رۆزیدان نایسبهدانیا بۆ لای غهیری خودا شیرک بایه و حهرامبایه ئەبوایه خودا ئەو نایسبهده نهده چونکه چۆن شتیک نایسبهتی بۆ بدری له غهیری خودا لای ئەویش شیرک نهبی، بۆیه ئەوهی که به مرۆفیک هه رکه سیك ئەلی چ به مردوویی چ به زیندوویی رۆزیم بده ئەگەر به نیهتی که سب و هه وڵدان بۆ پهیدا کردن و دوعا کردنی ئەو که سه بی بۆ داوا که ره که ئەوه دروسته ئەما به نیهتی جیگیر کردنی ئەو رۆزیدانه به و که سه واته رۆزیدان به دهست ئەو که سه یه و توانای به سه را هه یه و ئەو دروستی ئەکات ئەوه کوفره به زیندووییته و مردووییته.

ج - ﴿وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾^{١٨}، واته: ئەوهی له گونا هه و تانا ن خو ش بی ته نهها خودایه جل جلا له. سه یر که ن بزانه عه مر ی کور ی عاص ره زای خوای لی بی چ به پیغه مبه ر ئەلی صلی الله علیه وسلم: (عن بن شماسه ان عمرو بن العاص قال لما ألقى الله عز و جل في قلبي الإسلام قال: أتيت النبي صلى الله عليه وسلم ليأبيني فبسط يده الي فقلت لا أبايعك يا رسول الله حتى تغفر لي ما تقدم من ذنبي قال فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم يا عمرو أما علمت ان الهجرة تجب ما قبلها من الذنوب يا عمرو أما علمت ان الإسلام يجب ما كان قبله من الذنوب)^{١٩}، واته: له کور ی شو ماسه وه ئەویش له عه مر ی کور ی عاصه وه گپراویه تیه وه که وا فه رمو ی: له و کاته ی خوای گه وره ئیسلامه تی

^{١٨} سورة آل عمران: ٦٧

^{١٩} ئیمامی ئەحمده له (مسند) (ب/٣٦/١٧٨/١٧١٠٩ - ١٧٨٦١) رپوایه تی کردووه.

سه نه ده که شی به هیزه، له موسلیم به له فزی (یغفر لی) هاتووه. هه یچ کیشه یه ک نیه.

هاويشته ناو دلم هاتمه لاي پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم تاوه كوو
 به يعه تي بده مي، ته ویش دهستی دريژ کرد بو لام، منيش گوتم: دهستم دريژ ناكهم
 هه تاوه كوو له گونا هه كانی رابووردوو خوښ ته بی، سهروه ريشمان فه رموی: ته ی
 عه مر تايه نه تزانيوه كوچ کردن گونا هه كانی پيشه خوئی رهش ته كاته وه ته ی عه مر
 تايه نه تزانيوه ئيسلام بوون گونا هه كانی پيشه خوئی رهش ته كاته وه، سهيركه ن پيی
 ته لی ليم خوښ به، تايه پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم توانای
 ليخوشبوونی هه يه له بری خوا؟ بيگومان نه خير، ته ی باشه ته و داوايه ی كوفره؟
 ته گهر بلين كوفره ته وه گه وره ترين جهله، ته ی باشه چيه؟ ئيوه ش ته لين: واته:
 ته ی پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم داواي ليخوشبوونم بو بكه تاوه كوو
 خواي گه وره ليم خوښ بي، ئيمه ش ته لين: ته ی باشه ئيوه گوتتان: ته و شتانه ی
 كه مروڤ توانای به سه ردا ناشكي ليی داوا بكری كوفره، ته مه تان له چي ته ئويلی
 ئيره تان له چي؟! ته ی باشه شتيك له بنه رهدا كوفر نه بي ئيتر چون دواي مردن
 ته بيتته كوفر، خو ته وه ی ده چي ته خزمه ت پيغه مبه ر صلي الله عليه وسلم وه پيی
 ته لی ليم خوښ به و هيدا يه تمان بده و يارمه تيمان بده و ته و نه خوښه مان هه يه
 شيفاي بو بی يا خود مندالمان نابی خو ته مانه ش گشتی وه كوو وته كه ی عه مری
 كورپ عاصه، هه مووی ته ئويل ته كری واته دوامان بو بكه تاوه كوو خواي گه وره
 ليمان خوښ بيی و بهر شه فاعه تت بكه وين و خواي گه وره هيدا يه تمان بدات و
 شيفامان بدات، دوامان بو بكه منداليمان ته وه ی ته چي دنيا بن هه ر به و
 نيه ته ته چي يه ك موسلمان نيه نيه تي وا بي كه وا پيغه مبه ر صلي الله عليه وسلم
 بتوانی ته م شتانه ت بو بكات مه گه ر به ئيزنی واحد أحد نه بي كه رب العالمين،
 بو يه ماده م به حالي بيداری كوفر نه بي و له بابي شيرك نه بي ته وه له دواي

مردنیش ههروایه، جا ئەو کەسەش کە پێی وای پێغه مبهەر صلی اللہ علیہ وسلم له بری خودا وهکوو خودایهک ئەم کارانه ئەکات و هه مووی به دەست ئەوه پێگومان نەک هەر به مردوویی به لکوو ئەو کەسە به زیندوویش کافره و پێغه مبهری خوی په رستوو، هەر بۆیهش خۆشه و یستمان ره خنهی له عه مری کورپی عاص نەگرت نە یگوت وەر هه ی کافر ئەوه چی ده لێی ئەوه ی تو ده ی لێی کوفره نە خیر، ئەو ئەزانی چۆن ته عامول له گه ل به شه ر ئەکات.

د - ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۗ ۝﴾

٢٠، واتە: ئەگەر به نده کانم پرسایاریان لی کردی ده ربارهی من ئەوه من نزیکم لیبانه وه، وه وه لآمی داواکاران ئەده مه وه هەر کاتی داوا بکەن. فه رموون سه یری ئەم فه رمووده یه بکەن: (فعن أبي فراس ربیعة بن كعب الأسلمي خادم رسول الله ومن أهل الصُّفَّة قال: كنت أبيت مع رسول الله فأتته بوضوئه وحاجته، فقال: سلني فقلت: أسألك مرافقتك في الجنة، فقال: أو غير ذلك؟ قلت: هو ذاك، قال: فأعني على نفسك بكثرة السجود) ٢١، واتە: له ئەبو فه راس ره یبعه ی کورپی کەعبی ئەسه له می خزمه تکاری پێغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم یه کیکه له وانه ی ئەهلی صوفه، جا له وه وه گێر درا وه ته وه که گوتویه تی: له گه ل پێغه مبهری خویا ئەمامه وه و ئاوم بۆ ئەهینا بۆ ده ست نوێژگرتن و پێداویستیه کانی، ئەوه بوو پێغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رمووی: داوام لی بکە، منیش گوتم: داوی ها وه لآیه تیت لی ئەکەم له به هه شتی له گه ل خۆت،

٢٠ سورة البقرة: ١٨٦

٢١ موسليم له (صحيح المسلم) له كتاب الصلاة، باب فضل السجود والحث عليه (٤٨٩).

ئەوئيش فەرمووی: تەنھا ئەمە و چی تەرت ناوی؟ ئەوئيش گوتی: تەنھا ئەمە دەوی،
 سەرورەشمان فەرمووی: یارمەتیم بەدە بە زۆر نوێژکردن و خواپەرستیت. سەیرکەن
 خودا فەرمووی داوام لى بکەن من نزیکم، پێغەمبەریش صلی اللہ علیہ وسلم
 فەرمووی: داوام لى بکە، ئەوئيش گوتی: داواى رەفقیاتیت لى ئەکەم. ئایە ئەم
 داواى کوفرە؟ بێگومان نەخیر، ئەى باشە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم
 توانای ئەوەى هەیه بە بەبى ئیزنى خودا خەلك بباتە بەهەشت، بێگومان نەخیر،
 ئەى باشە ئیوہ گوتتان هەر شتیک داوا لە کەسێک بکری کە توانای بەسەردا
 نەشکی وەکوو هیدایەت و لیخۆش بوون و شیفاو چوونە بەهەشت غەیری
 ئەمانەش کە هەمووی لە ژیر دەسلاتی خوادان و ئەو خەلقى ئەکات ئەگەر داوا
 لە مەخلوقیک بکری ئەوە کوفرە، ئەى باشە بۆ لیڕە ئەو دوو هاوئە بەرپێرەتان
 تەکفیر نەکرد کە دوو شتیان داوا کرد کە لە توانای پێغەمبەردا نیە؟! بۆ لیڕە
 تەئویلتان کرد؟! کەوايە ئەو کەسەش کە لەداواى مردن ئەمە ئەکات هەر یەک
 حوکمەو هەمان تەئویلە، چونکە ئەگەر داواکردن لى بە زیندوویی کوفر نەبى
 چەندە گەمژەییە بگوترى بە مردوویی کوفرە. واتای فەرموودەکەش وایە: ئەى
 پێغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم شەفاعەتم بۆیکەو دوام بۆیکەو دەستمان
 بگرە بۆ بەهەشت. هەر کەسیکیش لە پاش مردنى ئەوە بکات هەمان ئەو
 تەئویلەیه. مەزنترین شەفاعەتکاریش رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، وە
 فەرموودەى شەفاعەتى رۆژى قیامەت کە هاوار بۆ ئادەم ئەکەن تا لە کۆتایی
 هاوار بۆ پێغەمبەر ئەهینن صلی اللہ علیہ وسلم، وە گەورەترین گەمژەیش ئەوەیە
 بگوترى بە زیندوویی توانایان بەسەردا ئەشکی و بە مردوویی دەسلاتیان نیە،
 جارێ فەهەمەکەتان چاک کەنەوہ چونکە ئەک بەمردوویی بەلکوو بە زیندوویی

چيان به دهست نيه، به لكوو هه مووی به دهستی خودایه، بهس خودا رپژ له بندهی خوئی ته گری و وهلامی نزاکانی ته داته وه.

ر- ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٢٢﴾. واته: کی ههیه له وه گومرا تر که هاوار بو

بتهکان ته کات له غهیری خوا کهچی به دهنگیه وه نایهت و وهلامی ناداته وه

ته گهر ههر له ئیستاوه تا رپژئی قیامهت هاواری لی بکا، چونکه هیچی پی

ناکری و دهسه لاتی هیچی نیه، تهو بانگ و هاوار لی کراوانه ته نانهت له

بانگکردن و هاوار لی کردنه کهی ته مانیش بی ئاگان. ئیبن و که پیر ته فه رمووی:

"له وه گومرا تر نیه که جگه له غهیری خوا هاوار بو بتانیک بکات له غهیری

خواو داوای لی بکات". ته فسیری جه لالهینیش دهقی ئایهتی (کی له وه گومرا تره

که هاوار له غهیری خوا ته کات) به په رستن لیکی داواته، واته: کی له وه

گومرا تره که غهیری خوا ته په رستی و هاواری لی ته کات. ئیمامی شه وکانیش

ته فه رمووی: "تهو بتانهی که بانگیان لی ته کرد تهم بتانه له بانگکردنه کانی

تهوان بی ئاگان، چونکه نایستن و عهقلیان نیه له بهر ته وهی بی گیان". ته به ریش

ته فه رمووی: "کی له وه بنده گومرا تره که له غهیری خوای گه وره خودایه کی تر

ته په رستی و هاواری لی ته کات له کاتی کدا هه رگیز وهلامی ناداته وه تا رپژئی

دوایی، تہ لئی: وہ لّامی ناداتہ وہ ہرگیز، لہ بہر تہ وہی بہر دہ یان دارہ یان وینہی تہ وہ شہ ۲۳.

تیمامی بہیزا ویش تہ فہرموی: "کی لہ وہ گومراترہ کہ ہاوار لہ غہیری خوا تہ کات کہ وہ لّامی ناداتہ وہ، تہ مہش تینکارہ کہوا کی لہ موشریکہ کان لہ وہ گومراترہ بہ جوڑی وازیان لہ پہرستنی خوی بیسہرو بینہرو بہ توانا بہ تاگا ہیٹنا چونہ سہر پہرستنی تہ وانہی کہوا وہ لّامیان نادہ نہ وہ تہ مہش تہ گہر گوئی لہ ہاواریان بی چ جای تہ وہی تاگاداری نہی تہ و ہاوارکہرانہ بی و موراعاتی بہرژہ وندیان بکات ۲۴.

تہ وہی تہ و تاقمہ توندرہ وانہ تہم تہ تہ تانہ یان کردوہ تہ بہ لگہی خویان بو تہ کفیری موسلمانان تہ گہر بلین ہاوارہ تہی پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تہ و پیری نہ زانینہ بہ دہقی تہ تہ و تہ فسیری سہ لہ ف و خہ لہ ف، تہ تہ کان باسی کافرو موشریکہ کان تہ کات کہ بتہ کانیان تہ پہرستن و تہ وانیش ہاواری لی تہ کہن، مروقی موسلمان چون بہراورد تہ کری لہ گہل کافری گہر بلی ہاوارہ تہی فلان؟! بیگومان ہہر کہسی غہیری خودا بیہرستنی تہ وہ کافرہ.

وہ ہہر وہا تہ تہی ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾^{۲۵}. واتہ: ہہر کہسی لہ گہل

^{۲۳} (تفسیر الطبری) (ب/۲۲/۹۵).

^{۲۴} (تفسیر البیضاوی) (ب/۵/۱۱۱).

^{۲۵} سورة المؤمنون: ۱۱۷

خوایا هاوار له خوییه کی تر بکات که هیچ به لگه یه کی به دهسته وه نیه که وا ئه و خوییه به راستی خوییه، جهزای ئه و کهسه لای خوییه تی و، به راستی کافران رزگار نابن. تیمامی به یزای ئه فهرمووی: "ئه و کهسه ی که له گه ل خوییه هاوار له خوییه کی تر ئه کات که ئه یه رستی چ به جیا یا خود به هاوبه شی" ^{۲۶}. ئیبن و که پیر ئه فهرمووی: "خوای گه وره به لئینیداوه ئه و کهسه ی که وا ههر که سی هاوبه شی بو پهیدا بکات، وه له گه لی غهیری ئه و به رستی، وه هه وایشیداوه ئه وه ی هاوبه ش بو خوا پهیدا بکات ئه وه هیچ به لگه یه کی به دهسته وه نیه" ^{۲۷}. ناتوانم بوچوونی هه موو موفه سسیره کان به یئیم به لام هه موو له وه یه کدهنگن ئه و هاوارکردنه په رستنه له گه ل خوییه یا خود به جیا، ئاخو ئه و په ری سته مه خودا باسی کافران و په رستنی خواکان بکات له غهیری خوئی تو بی بیکه یته به لگه له سه ر موسلمانیکه یه کتاپه رست که به ناوی ئه وه ی هاواری له غهیری خوا کردووه و گوتویه تی یا فلان، ئه وه ی ئه لی یا فلان نه ئه یه رستی و وه نه به خواشی ئه زانی، ئه وه ته فسیری سه قه تی ئیویه ئه و خه لکه تان کافر کردووه.

وه هه روه ها ئه فهرمووی: ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ^{۲۸}. واته: وه حیشکراوه بو م که وا مزگه وت ههر بو خوییه رستی دروستکراوه، ده ی له مزگه وتا ناوی کهس وه ک هاوبه شی خوا مه هیئن و عیباده تی مه کهن. ئیبن و که پیر ئه فهرمووی: "خوای گه وره فهرمانی به به نده کان کردووه که وا به

^{۲۶} (تفسیر البیضاوی) (ب/۴/۹۷).

^{۲۷} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۵/۵۰۲).

^{۲۸} سورة الجن: ۱۸

تاکی بگرن له عیباده تکردنی، وه هیچ که سیڤک له گه لئی بانگ نه کری و هاوبه شی
 بۆ په پیدا نه کری، ههروه کوو قه تاده فهرموویه تی: یه هودو نه صرانیه کان کاتی
 نه چوونه که نیسه و دیره کانیاں شیرکیان بۆ خوا په پیدا نه کرد، بۆیه خوی گه وره
 فرمانی به پیغه مبهه کرد صلی الله علیه وسلم به تاکی بگرن به ته نها. وه ئین
 و ته بی حاته میس فهرموویه تی: عه لی کوری حوسین به سه نه دی خزی له ئین و
 عه بباسه وه گپراویه تیه وه که وا فهرموویه تی: له و رۆژهی که نه و ئایه ته دابه زی
 هیچ مزگه وتیک له سه ر پوی زه وی نه بوو جگه له مزگه وتی حه پام نه بی (واته:
 مه که که)، وه له گه ل مزگه وتی ئیلیا که به یتوله قدیسه. وه نه عمه شیش
 فهرموویه تی: جنه کان گوتیان: نه ی پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم ئیزغان
 بده له گه ل ئیوه ئاماده ی نویتز بین له مزگه وته که ی تو، نه وه بوو خوی گه وره نه و
 ئایه ته ی دابه زاند که نه لی: نویتز بکه ن و تیکه لی خه لکی مه به ن. وه سوفیانیش له
 عیکره مه وه گپراویه تیه وه که وا فهرموویه تی: نه و ئایه ته بۆ هه موو مزگه وته کان
 دابه زیوه. وه سه عیدی کوری جوبه یریش فهرموویه تی: نه م ئایه ته دابه زیوه
 سه باره ت به و نه ندامانه ی که سوجه ته به ن، واته: نه و نه ندامانه ت سوجه ی پی
 مه به بۆ غه یری خودا جگه له خوی گه وره نه بی، وه له گه ل باسکردنی نه و وته یه
 نه و فهرمووده سه حیه شی باسکرد له ریوایه تی عبد الله کوری تاوس له
 باوکیه وه له ئین و عه بباسه وه ره زای خویان لی بیچ که پیغه مبهه ری خوا صلی
 الله علیه وسلم فهرموویه تی: "فهرمانم پی کراوه سوجه بیه م له سه ر حه وت
 ئیسقانان - له سه ر نیو چه وان - به دهستی نامازهی بۆ لوتیشی کرد - وه له سه ر
 دهسته کان و نه ژنۆکان و سه ره په نجه کانی پی^{۲۹}. سه یرکه ن ته فسیری نه وان له

^{۲۹} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۸/۲۴۴).

کوی و ته فسیری ئه و توندپه وانه له کوی که خه لکی کافر شه کهن بی شه وهی له دهقی نایه ته که و ته فسیری نایه ته که کان تی بگهن.

وه ههروه ها کۆتا نایه تیش که شه وانه ی بۆچوونانی دووهم به کافر شه زانن شه و نایه ته یه: ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^{۳۰}، سه ره تا له پیندا خوی گه و ره باسی کافرو بی با و ره که کان شه کات ئینجا شه و نایه ته ی به دو او هه ی ناوه که شه مهش مانا که یه تی: کاتی که سواری که شتی شه بن و ترسی نقوم بوون له ده ریادا دایان شه گری، شه که ونه پارانه وه له خوا و ئاینیان خا وین شه که نه وه له وه که کهس بکه ن به ها و به شی خوا و، به ته نها له خوی شه پارینه وه. پاشان که خوایش رزگاری کردن و که یان دنیه و شکانی کتوپر ده ست شه که نه وه به ها و به شدان بۆ خودا. ئین و که پیر شه فه رمووی: "ئینجا خوی گه و ره هه وائی مو شری که کانی دا وه به وه که وا له کاتی ناخوشی به ته نیا بانگ له و شه که ن و ها و به شی بۆ په یدا نا که ن، جا خۆزگه شه مه یان به به رده و امی هه با یه، ئینجا به سه ره اتی عی کر مه ی کوری شه بو جه هلیش شه گپ ریتته وه که وا له فه تحی مه که که چۆن رای کرد و چوه نا و که شتی، که خه ریک له نا و بچن و له نا و که شتی که ته و به ی کرد وه عدی به خودا دا که بچیتته وه مه که که و به یعه ت به سه روه رمان بدات هه رواش ده رچوو"^{۳۱}. سه یر که ن شه سلهن با به ته که باسی مو شریک و بی با و ره که نه که ئینسان یکی ئیمان داری یه که تا په رست. هه موو نایه ته که کان و وینه ی شه مانهش ته تکید له په رستنی غه یری

^{۳۰} سورة العنکبوت: ۶۵

^{۳۱} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۶/۲۹۵).

خودا کراوه ئەمەش بەخودا زانراوه بۆیە پەرستشیان بۆ کردووه، تێتر ئەمە چۆن
 ئەگەر موسلمانێکی دەست بەنوێژو دەم بەزیکرو بیر بە فیکرو بۆ خوا صولحاو
 خزمەتکاری دین بەراورد ئەکری بەوهی ئەگەر بلیتن هاواره ئەی پێغەمبەری خوا
 یاخود یارمەتیم بە ئەی فلان کەس لە پیاوچاکان؟! زۆر جیاوازه

جا ئەگەر داواکردن و هاوارکردن لە غەیری خوای گەوره بە مانای کەسب و بە
 دەستھێنان کوفربایە ئەو پێغەمبەری نازداریشمان لێدوانی لەبارەوہ نہ ئەدا: عن
 ابن عباس رضي الله عنهما قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إن
 الله عز و جل ملائكة سوى الحفظة يكتبون ما يسقط من ورق الشجر فإذا
 أصاب أحدكم عرجة بأرض فلاة فليناد أعينوا عباد الله يرحمكم الله تعالى) ٣٢.
 واتە: لە تێن و عەباسەوہ رێواپەتکراوہ کەوا پێغەمبەری خوا صلى الله عليه
 وسلم ئەفەرموویت: "خوای گەوره چەند فریشتەپەکی هەپە جگە لەو فریشتانەپ
 کە کاروکردهوہی مەزۆقەکان ئەنووسن ئەوانە هەر گەلایەک لە دار بەرپیتتەوہ
 ئەینوسن، جا ئەگەر کەسێک لە تێوہ لە زەویەکی دەشتاییدا وەستاو رێی لێ
 ونبوو، با هاوار بکات بەندەکانی خوا پەحمەتی خواتان لێ بێ یارمەتیم بەدن. ئەم
 فەر موودەپە ئەمانە رێواپەتپان کردووه:

٣٢ بەززار لە (مسند البزار) (ب/١١١/١٨١/٤٩٢٢). لە رێگەپ موسای کورپ تیسحاقەوہ.
 وە بەپههقی لە (شعب الإيمان) (ب/١٨٣/١٦٧) لە رێگەپ ئوسامەپ کورپ زەپدی لە
 ئەبانەوہ. رێواپەتپان کردووه. جا بەززار ئەفەرموو: "تێمە نازانین ئەم قسەپە لە
 پێغەمبەروہ رێواپەت کرابێ تێللا بەو رێگایەو بەو سەنەدەوہ نەبێ. هەپشەمپ ئەفەرموو:
 "تەبەرانی رێواپەتی کردووهو پیاوہ کانیشی متمانە پیکراون". واتە: **فەر موودە کە صەحیحە.**

وه ههروهها ئەم فەرموودەییەش هاتوو: (عن عتبة بن غزوان عن نبي الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا أضل أحدكم شيئاً أو أراد عوناً وهو بأرض ليس بها أنيس فليقل: يا عباد الله أغثوني فإن لله عبداً لا نراهم). وقد جُرِّبَ ذلك^{٣٣}. واتە: لە عوتبەیی کورپی غەزوانەو ئەویش لە پیغەمبەری خواوە صلى الله عليه وسلم گێڕاویەتەووە کەوا ئەفەرمووی: "ئەگەر کەسێ لە ئێو شتێکی ون کرد یاخود داوای کۆمەکیەکی کرد لە کاتی کدا هیچ کەسیکی تیا نەبوو بۆ ئەوێ یارمەتی بدات و دڵی پێیەووە خۆش بێ با بلی: "ئەو بەندەکانی خوا بێنە هاوارم و یارمەتیم دەن"، چونکە خۆی گەرە کۆمەلە بەندەییەکی هەیە ئیمە نایان بێنن. جا لە دواي رپوایەتە کە ئەم دەستەواژەش هاتوو: "ئەمە تاقی کراوەتەو" ئین و حەجەر ئەفەرمووی: "وتە کە هی کییە نازانم تا دیاری بکەم، بەلام پەنگە هی دانەر بێ واتە: تەبەرانی"، واتە: سەدا سەد راستەو خەلکی ئەمەیان تاقی کردوووەتەو، ئەمە یان شایەتیدانی تەبەرانیە کە حافیزی هەموو دنیا بوو، یانیش ئەوێ کە رپوایەتە کە ی کردوو و الله أعلم. بەس ئەو دەستەواژە (وقد جُرِّبَ ذلك) لە گەڵ فەرموودە کە هاتوو ئەتوانن بگەرێنەووە بۆ سەرچاوە کە، کەوایە ئەوانە ی لەسەر ئەو جۆرە شتانە خەلک کافر دەکەن با پێش هەموو شتێک ئیمامی تەبەرانی یاخود ئەو رپوایە یاخود هەردووکیان کافر بکەن چونکە ئەمانە سەرچاوە ی گێرپەرەوێ رپوایەتە کان و بەراستزانیی بابەتە کان بوونە، و ههروهها ئین و حەجەر مەنناوی و نەووی هەزاران زانای تری وە ئەمانە با کافر بکەن

^{٣٣} جا هەیشەمی ئەفەرمووی: "تەبەرانی رپوایەتی کردوو و پیاوێ کانیشی متمانە پێکراون لەسەر ئەوێ لە هەندیکیان زەعیفی هەیە". وە مەنناویش ئەفەرمووی: "سەندە کە ی پچرانی تێدایە". واتە: ئەو فەرموودەیی زەعیفە.

که کاتی هاتونته سهر شهو فرموده یه کومینتیا ن لهسهر شهو نه بووه که
 له فزی فرموده که شیرک و کوفری تیدایه به لکوه ته نیا لهسهر روونکردنه وه
 پیاوه کانی فرموده که قسه یان کردوه، جا شهوانه ی که شهین شهو جوړه
 ئیستیغاسه و هاوارکردن و داواکردنه کوفرو شیرکه پییمان سهیره شهو ئیلهامه یان
 له کوپوه بوها ت که شهو جوړه شتانه کوفره، ئیمامی مه ناوی له ئیمامی
 نه وه یه وه نه قل شه کات که شه فرمووی: "هه ندی له شیخه گه وره کافان له زانستدا
 بو ی باس کردم که وا چوارپییه کی لی به ره لا بو، وا گومان ده بم هیستریک بو، جا
 شه فرموده ی گوتبو (واته: له فزه کانی شهو فرموده ی سه ره وه ی گوتبو)
 شهو بوو خوی گه وره هیستره که ی یه کسه ر بو راکرتبو، وه شه فرمووی: رۆژیکیان
 من و کومه له خه لکیک ده بووین، ولاغیک به ره لا بوو له ژیر دهستی خاونه که ی
 ده رچوو، وه بی ده سه لاتیش بوون له وه ی بیگر نه وه، منیش شهو حه دیسه م گوت
 یه کسه ر وه ستا به بی هیچ هو کاریک جگه لهو گوتنه نه بی". وه هه ره ها ئین و
 سوننی گیراویه ته وه له سه یدو ریزدار که یه کده ننگن له سه ر زوه دو له خواترسی شهو
 که یونسی کوری عوبه یدی تابعی به ناوبانگه شه فرمووی: "هیچ پیاویک نیه
 شه گه ر بیت و له سه ر چوارپییه کی سه خت بی و له بن گوئی بلین: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ
 يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ
 يُرْجَعُونَ﴾ ئیلا رانه وه ستی به ویستی خوا. ئیمامی قوشه یریش
 شه فرمووی: "جه عفه ری خولدی سه ره شه نگوستیله یه ک یاخود به ردیکی
 شه نگوستیله که ی لی که وته رووباری دیچله وه، جا دوعایه کی تاقیکراوه ی له لا بوو
 بو شتی ونبوو که شه یگه رانده وه، شهو بوو دوعای کردو له نیو هه ندی گه لا یا

دۆزیهوه، دوعاكەش ئەوهیە: (اللهم يا جامع الناس ليوم لا ريب فيه اجمع عليّ ضالتي)، واتە: خودایە ئەی كۆكەرەوهی خەلكان بۆ رۆژتێك كە هیچ گومانێ تێدا نیە، ونبوووەكەم بۆ كۆكەرەوه. جا ئیمامی نەوهوی لە كتیبی (بستان العارفين)دا ئەفەرمووی: "تاقیم کردوووەتەوهو سوووم لی بینی بۆ دۆزینەوهی شتی ونبوو لە نزیك"^{۳۴}.

و هەر هەوا ئەو رپوایەتەش هاتوو. (وعن عبد الله بن مسعود أنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا انفلتت دابة أحدكم بأرض فلاة فليناد: يا عباد الله احبسوا، يا عباد الله احبسوا، فإن الله حاضرًا في الأرض سيحسبه)^{۳۵}، واتە: لە عبد الله كورێ مەسعودەوه گێردراوەتەوه كەوا پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم ئەفەرمووی: "ئەگەر كەسێ لە ئیوه چوارپیپەکی لە دەشت و چۆلەوانیەك لی بەرەلا بوو با هاوار بكات: ئەی بەندەكانی خوا بیگرن، ئەی بەندەكانی خوا بیگرن، چونكە خوای گەرە كۆمەلە بەندەیهکی لەو دەشتەدا هەن بۆی ئەگرن.

^{۳۴} پروانە: (فيض القدير)(ب/۱/ل/۳۰۷/ژ/۵۰۱).

^{۳۵} هەیشەمی ئەفەرمووی: "ئەبو یەعلاو تەبەرانی رپوایەتیان کردوو، و هە تەبەرانی ئەو زیادەیهش هەیه (سیحسە علیکم)، واتە: بۆتان ئەگرنەوه. جا لەسەندەكەیدا مەعروفی كورێ حەسسانی تێدایە كە زەعیفە". سیوتی لەسەر ئەم رپوایەتە بۆ دەنگە، مەنناویش لە حافیزی ئیبن و حەجەرەوه نەقل ئەكات كە ئەفەرمووی: "فەرموودەیهکی غەریبە، وە گوتویانە: مەعروف فەرموودە مۆنكەرە، وە تاكیشە لە رپوایەتەكە، وە پچرانیش هەیه لە نێوان ئەبو بوردیدەو ئیبن و مەسعود". **فەرموودەكە زەعیفە.**

وه پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و وسلم ئەم دوغایه‌ی کردووه بۆ شتی ون بوو: وعن ابن عمر عن النبي صلی الله علیه وسلم في الضالة أنه يقول: "اللهم راد الضالة وهاذي الضالة، تهدي من الضلالة، اردد علي ضالتي بقدرتك وسلطانك، فإنها من عطاك وفضلك"^{۳۶}. واتە: له عبد الله كورپى عومەره‌وه (ره‌زای خویان لی بى) گێردراوه‌ته‌وه ئەویش له پیغه مبهره‌وه له کاتى ونکردندا ئەیفه‌رموو: "په‌روه‌ردگارمان، بگێره‌وه‌ی ونبوو و رینموویکه‌ری ونبوو، رینموویى ونبوو ئەه‌کەى، به‌ هی‌زو ده‌سه‌لاتى خۆت ونبووه‌که‌م بگه‌رینه‌وه، چونکه ونبووه‌که‌م له به‌خشین و میه‌ره‌بانى خۆته‌.

خۆشه‌ویستان: ئەزانن ناو‌نیشانی ئەو فه‌رموودانه چین که له کتیبى ئیبن و حه‌جهرى هه‌یشه‌میا نه‌قلم کردوون: (باب ما يقول إذا انفلتت دابته أو أراد غوثاً أو أضل شيئاً) واتە: بابەت ئەوه‌ی که ده‌گوترى کاتى چوارپێیه‌کى ون ده‌بى یاخود داواى کۆمه‌کيه‌ک ته‌کات یاخود شتیکى لی ون ئەبى. ئەمه ناو‌نیشانی کتیبه‌که‌ى حافیزی ئیبن و حه‌جهرى هه‌یشه‌میه‌. ئەم واقیعه‌یه هه‌یچ په‌یوه‌ندى به‌ بیروباوه‌ره‌وه نیه تا خه‌لکى له‌سه‌ر کافر بکرى. عبد الله كورپى ئیمامى ئەحمەد ئەفه‌رموو: گویم له باوکم بوو ئەیگوت: پینچ حه‌جم کردووه، دووانیان به‌ سواری، واتە: به‌حوشتریک یاخود چوارپێیه‌ک، وه سیانیشیان به‌ پى یاخود دووانیان به‌ پى و سیانیشیان به‌ سواری، جا له حه‌جیکیان رینگام ونکرد، وه به‌ پىانیش ئەپرۆیشتم و ئەمگوت: ئەى به‌نده‌کانى خوا رینگام نیشان بدەن، به‌رده‌وام ئەمگوت

^{۳۶} هه‌یشه‌مى ئەفه‌رموو: "ته‌به‌رانى له (الثلاثة) رپوايه‌تى کردووه، جا عبد الرحمن كورپى أبى عوبادى مه‌ککى تىدايه‌ نايناسم، وه باقى پياوه‌کانى ترى متمانه پيکراون". پ‌روانه: (مجمع الزوائد) (ب/۱۰/۱۳۲). (فيض القدير) (ب/۱/۳۰۷/۵۰۱).

ههتاوه کوو له سهر ریگا وهستام، واته: بهردهوام ئه یگوت ههتاوه کوو گه ییه سهر ریگا^{۳۷}.

وه له ریوایه تی ئیبن و عامیرو زهیده وه هاتوو ههتاوه کهوا دروشمی موسلمان ههکان له جهنگی یه مامه (یا محمده) یاء پیتی نیدایه واته هاوارکردن، ئه مهش به مانای هاوارکردنی هاهوه لآن دی بۆ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهو جهنگه کهدا^{۳۸}.

وه ههروه ها ئه وه به سه رهاتهش که (له ئه بی سه عیده وه گێردراوه ته وه که ئه فه رمووی: "له گه ل ئیبن و عومه ر ئه رۆیشتم، ئه وه بوو پیی ته شه ننجی کردو دانیشته، ئه بو سه عیدیش پیی گوت: یادی خو شه ویسترین کهس بکه، ئیبن و عومه ریش فه رمووی: یا محمده، هاواری بۆ پیغه مبهری خوا کرد صلی الله علیه وسلم، ئه وه بوو هه لساوه وه دهستی به رۆیشتن کرده وه"^{۳۹}. مه لا عه لی قاری

^{۳۷} بروانه: (مسائل الإمام أحمد رواية ابنه عبد الله) (۲۴۵). وه (تاریخ دمش لابن عساکر) (۵/۲۹۸).

^{۳۸} کتیبی (بداية والنهاية) (ب/۹/۴۶۹)، وه (تاریخ الطبری) (ب/۳/۲۹۳)، وه (الکامل فی التاریخ) (ب/۲/۳۲۱ - ب/۵/۱۱۴ باب خروج سنباد)

^{۳۹} ئه وه سه ره ته مانه ریوایه تیان کردوو: بوخاری له (أدب المفرد) (ژ/۹۶۷)، وه ئیبن و سوننی له (عمل اليوم والليله) (ژ/۱۶۸). بۆ زانیاریتان ئیبن و ته میه له کتیبی (الکلم الطیب) (فصل ۵۷ - فصل في الرجل إذا خدرت) ئه و ناو نیشانه ی بۆداناوه: بهندی پیی ئه گه ر بیته و ته شه ننجی کرد. جا نه خو ی و نه ئیبن و لقه میمش ته علیقیان له سه ر ئه وه نه داوه که ئه و جو ره بابه تانه شیرک و کوفره ئه توانی بگه ریته وه بۆ کتیبی (وابل الصیب) (ل/۳۶۵) هی ئیبنو لقه می. جا ئه گه ر کوفر بی چون ئه یکاته فه صلی کتیبی کی خو ی، بۆیه هه ر که سی ک بلتین ته مه کوفره ئه وه ی ئیبن و عومه ر کردوو یه تی ئه وه له جه هلی مور ه که بده یه. وه

ئەفەرمووی: "یەك بەدەنگی خۆی هاواری كرد (یا محمداه) وهك بلیی رەزای خوای لی بئی مەبەستی دەرخستنی خۆشەویستی بووه له زمینی ئیستیغاثەکیا واتە: داوای کۆمەکی کردنەکیا"^{٤٠}. مەلا عەلی قاریش ئەمەیی چ پئی کوفر نەبووه.

وه هەر وهها ئەو ئەسەرەش هاتوو: (له عاصمی کورپی ئیمامی عومەر وه گێردراو تهوه کهوا له سائی رەمل و خۆلاویه که (ئەمە سائیگی گرانى بوو له خیلافەتی گەورەمان عومەر (رەزای خوای لی بئی) له سائی حەقدەى کۆچی بۆ هەژدەى کۆچی بەردەوام بوو) پیاویک هەبوو کەس و کارەکەى داوای سەرپرینی مەرپیکیان لی کرد، ئەویش گوتی: شتیکی وای تیدا نیه (واتە: بۆتان سەرپریم)، ئەوه بوو زۆر پێداگریان کرد، ئەویش مەرپیکی بۆ سەرپرین و سەیریکرد ئیسکەکانی مەرەکه سوور داھەلگەراون، ئەویش لەتاوا هاواری کرد (یا محمداه)^{٤١}.

وه هەر وهها ئەم ریوایەتەش هاتوو:

أخرج ابن ابي شيبة في المصنف من طريق ابي معاوية عن الأعمش عن أبي صالح السمان (ذكوان) عن مالك الدار مولى عمر بن خطاب (رضي الله

هەر وهها ئیبن و سەعد له (الطبقات) (ب/٤/١٥٤)، وه ئیبن و جەعد له (مسند) (ژ/٢٥٣٩)، وه ئیبن و عەساكیریش له (تاریخ دمشق) (ب/٣١/١٧٧) ریوایەتیان کردوو، وه حافیزی سەخاویش به زەعیفی دانەناوه، به لکۆو پشتگیریشی کردوو، به هەمان شیوەش حافیزی میززیش له (تهذیب الکمال) (ب/١٧/١٤٢) ستایشی ئەو بەسەرھاتەى کردوو به وهی کهوا ریوایەتەکەى عالی و بەرزە، وه ئیبن ولجەزەریش له (حصن الحصین)، وه نەوهویش له (أذکار)، وه شەوکانی له (تحفة الذاکرین) (ل/٢٦٦) کەسیان به زەعیفیان دانەناوه.

^{٤٠} پروانە: (شرح الشفا للقاضي عياض) (ب/٢/٤٣) طبعه دار الكتب العلمیه.

^{٤١} پروانە: (بداية والنهاية) (ب/٧/٩١) طبعه مكتبة المعارف.

عنه) قال: (أَصَابَ النَّاسُ قَحْطٌ فِي زَمَنِ عُمَرَ بْنِ خَطَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى قَبْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَسْقِ اللَّهُ لِأُمَّتِكَ فَإِنَّهُمْ قَدْ هَلَكُوا، فَأَتَى رَجُلٌ فِي الْمَنَامِ فَقِيلَ لَهُ: إِنَّتَ عَمْرٌ، فَاقْرَأْهُ السَّلَامَ، وَقُلْ لَهُ: أَنْتُمْ مَسْقُونَ، فَعَلَيْكَ بِالْكَيسِ، الْكَيسِ، فَأَتَى الرَّجُلَ عَمْرٌ، فَخَبَّرَهُ، فَبَكَى عَمْرٌ، وَقَالَ: يَا رَبِّي مَا ءَالُو إِلَّا مَا عَجَزْتَ عَنْهُ) واته: له زهमेنى ئيمامى عومهردا په زای خواى لى بى بى بارانى و قات و قرى پرووى لهو خه لکه کردبوو، پياوېکيش هاته لای گرى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم و گوتى: ئه لى پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم داواى باران بارين بکه بو ئوممه ته که ت چونکه به هيلاک چوون، ئينجا پيغه مبه ريش هاته خه ونى ئه م پياوه و فه رمووى: برؤ لای عومهر و سه لامى لى بکه و پيى بلئى: با زيره ک و هو شيار بى بو کاروبارى موسلمانان، کابراش هاته لای ئيمامى عومهر و رووداوه که لى بو گيړايه وه، ئيمامى عومهر يش ده ستى به گريان گردو فه رمووى: که مته رخه مى ناکه م له کاروبارى موسلمانان مه گهر شتتیک له توانامدا نه بى.

ئهم فه رمووده يه ئه م زانايانه رپوايه تيان کردووه

۱- ئيمامى بوخارى له (تاريخ الكبير) (باب مالک - (ب/۷/ل/۳۰۴).

۲- ئين و ئه بى شه يبه له (مصنف ابن أبى شيبه) (ب/۶/ل/۳۸۶).

۳- به يه قى له (الدلائل النبوه) (ب/۳/ل/۳۸۳).

۴- عبد الرزاق له (مصنف عبد الرزاق).

۵- ئين و عبد البر له (الإستيعاب) (ب/۲/ل/۴۶۴).

٦- ثین و عه ساکیر له (تاریخ دمشق).

وا دیاره شیخ ثین بازو ئهلبانی ئه و فرموده یان به زه عیف داناوه و چند گومانیکیان داناوه چونکه پیمان ههزم نه کراوه و ههتا ثین باز کرده وهی ئه و هاوه ئه ی که ئه وهی کردوه که بیلالی کورپی حاریسی موزه نیه به شیرک داناوه ئه وه کاره ساته با وه لامیان دهینه وه.

گومانی یه که م:

ثین باز ئه لی: مالیکی دار که پاری ئه م فرموده و پروداوه مه جهوله و حالی نه زاندراره، وه ئه لبانیش ئه لی: مالیکی دار زه بت و عه داله تی نه بووه، واته: له پرووی حیفزه وه باش نه بووه ته عدیلیش نه کراوه.

وه لام:

شیخمان ثین و حه جهر ئه فرمووی: "مالیکی کورپی عیاز مه ولای ئیمامی عومه ر بووه و پیمان وتوه مالیکی دار، که سیکی زیره ک و وریا بووه و گویشی له ئیمامی ئه بو به کری صدیق بووه و فرموده ی له ئیمامی ئه بو به کرو ئیمامی عومه رو موعازو ئه بو عوبه یده گپراوه ته وه پازای خوی لی بی، وه ئه بو صالحی سه مان و کوره کانی خوی که ناویان عه ون و عبد الله بووه فرموده یان لی گپراوه ته وه له (تاریخ الکبیر)^{٤٢}.

^{٤٢} بروانه: (الإصابة في تميز الصحابة) (ب/٦/٢٧٤) المیم بعدها الألف.

ههروه‌ها ئین و حیببان باسی کردووه و به کهسیکی بههتیزی داناوه و ده‌باره‌ی فرموویه‌تی: "مالیکی کوری عیازی داره و له تابعیه‌کانه و خه‌لکی جیلانه، فرمووده‌ی رپوایه‌ت کردووه له ئیمامی عومه‌رو ته‌بو به‌کر، وه ته‌بو صالحی سه‌ممانیش له‌وه‌ه رپوایه‌تی ته‌کرد، مالیکی دار مه‌ولای عومه‌ره" ^{٤٣}.

وه ههروه‌ها ئین و عه‌ساکیر ته‌فرمووی: مالیکی کوری عیازه ناسراو به مالیکی داری مه‌دینه‌یی ته‌وه مه‌ولای عومه‌ری کوری خه‌تتابه" ^{٤٤}.

ئیمامی ئین و خه‌بیات ته‌فرمووی: "کهسیکی باوه‌رپیکراوه" . پروانه: (الطبقات) (ب/١/٢٣٥).

وه ههروه‌ها ئین و سه‌عد که له جیلی یه‌که‌می تابعیه‌کانی مه‌دینه‌یه ته‌فرمووی: "مالیکی دار مه‌ولای عومه‌ر له ته‌بو به‌کرو عومه‌ره‌وه گپراویه‌تیه‌وه، وه ته‌بو صالحی سه‌ممانیش له‌وه‌ه گپراویه‌تیه‌وه، وه مالیکی دار کهسیکی مه‌عروف و ناسراو بووه، ته‌بو عوبه‌یده ته‌فرمووی: عومه‌ر کردیه سه‌ره‌رشتیکاری کیشانه‌و پپوانه‌ی خانه‌واده‌ی عومه‌ر، جا کاتی ئیمامی عوسمان بووه خه‌لیفه کردیه سه‌ره‌رشتیکاری کیشانه‌و پپوانه‌ی خه‌لکی" ^{٤٥}.

^{٤٣} پروانه: (الثقات لابن حبان) (ب/٥/٣٨٤). (التقریب الی‌الطبقات) (ل/١٠٢٥/١١٩٢).

^{٤٤} پروانه: (تاریخ الدمشق) (ب/٥٦/٤٨٩) حرف المیم ٧١٨٠.

^{٤٥} پروانه: (الطبقات لابن سعد) (ب/٥/١٢). (مجموعه رسائل حسن علي سقاف) (ل/١٥٧). (الإصابة) (ب/٦/٢٧٤).

وه حافیزی خه لیلیش ئه فه رمووی: تابیعیه کی قه دیمه و زانایان کۆکن له سه ری و تابیعیه کان مه دح و سه نایان کردوه". بروانه: (الرشاد) (ب/۱/۳۱۳).

وه ههروه ها ئیبن و مه دینی ئه فه رمووی: مالیکی دار بهرپرسی بهیتومال بووه له زه مانئ ئیمامی عومه ردا رهزای خویان لی بی". جا ئه گه ر که سیئک عه داله تی نه بووی چۆن ده کریتته بهرپرسی بهیتومال؟!

وه ئه گه ر وته کانی ئیمامی ههیشه می و موندری و ئیبن و ئه بی حاتم بکه نه به لگه که ده رباره ی مالیکی دار فه رموویانه: (لم أعرفه)^{۴۶} واته: نایناسم، ئه مه بو به لگه ناشی چونکه ئه و خۆی نهیناسیوه و ئاگاداری نه بووه، له کاتی کدا زانایانی تر که له سه ره وه هینامان پیناسه ی مالیکی داریان کرد، جا ئه و نه ناسینه ی ئه وان به لگه نیه، چونکه رهنگه که سیئکی تر به و ناسینه گه یشتی ههروه ک باسیمان کرد، وه ئه وه ش بزانه له زانستی فه رمووده دا یاسایه ک هه یه که ئه لی: (من حفظ حجة علی من لم یحفظ، والأثبات مقدم علی النفي) واته: ئه و که سه ی که شتیکی له بهر کردوه قسه ی پیش ده خری و وه رته گیری له بهر امبه ر ئه و که سه ی که له بهری نه کردوه و ئاگاداری نه بووه. وه ههروه ها قسه ی که سیئک پیش ته خری که ده لی: فلان شت بوونی هه یه نه ک که سی که ده لی بوونی نیه.

که وایی وته ی ته وانه ی که نهیناسن و شایه تی ته حواییان داوه پیش ته خری به سه ر ئه و که سانه ی که به ناسینه ی ئه و که سه نه گه یشتوون. له وه وه گومانی قسه که ی شیخ بن بازو ته لبانیمان دایه وه.

^{۴۶} بروانه: (حیة الصحابة) (ب/۳/۷۶).

گومانی دووهم:

ئه‌لین: له ئه‌لقه‌ی سییه‌می سه‌نه‌دی ئه‌م رپوایه‌ته که‌سیکی تیدایه به ناوی ئه‌عمه‌ش که ناوی سلیمانی کور میهرانی کوفیه، ناسراوه به موده‌لیس و ئه‌مه‌ش فه‌رمووده‌یه‌کی موعه‌نعه‌نه‌و به‌شیکه له ته‌دلیسه‌کانی ئه‌عمه‌ش، وه فه‌رمووده‌ی موعه‌نعه‌نیش به‌شیکه له فه‌رمووده‌ی زه‌عیف.

وه‌لام: ئه‌م گومانه زۆر باتله چونکه هه‌موو موده‌لیسیک زه‌عیف نیه و هه‌موو ده‌یسیکی موعه‌نعه‌نیش زه‌عیف نیه، گه‌ر هه‌موو موده‌لیس و موعه‌نعه‌نیکی به زه‌عیف دابننن ئه‌وه ده‌یان فه‌رمووده هه‌یه له سه‌حیحی بوخاری و موسلیم که ده‌بی زه‌عیفیان بکه‌ین، ئه‌مه‌ش له کاتی‌کدا هه‌موو زانایانی ئیسلام یه‌کده‌نگن که هیچ فه‌رمووده‌یه‌کی زه‌عیف له‌و دوو کتیبه‌دا نیه و له پاش قورئانیش ئه‌و دوو کتیبه گرینگترین سه‌رچاوه‌ن.

محمد جه‌میل جه‌لیم حوسینی ده‌رباره‌ی که‌سی که هه‌موو موده‌لیسیک و موعه‌نعه‌نیکی به زه‌عیف داده‌نی ئه‌لی: "ده‌رگا کردنه‌وه‌یه بۆ زه‌عیف کردنی ده‌یان فه‌رمووده‌ی سه‌حیح له بوخاری"^{٤٧}. با چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌که به‌یئینه‌وه له سه‌حیحی بوخاری که ئه‌عمه‌شی تیدایه:

١- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ... (صحیح البخاری الجهاد والسير کتابه الامام الناس برقم: ٢٨٤٨).

^{٤٧} بروانه: (إضاءة المنارة على صحة أو حسن أحاديث الزيارة) (ل٣٥).

۲- حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ : حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ،
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ... ﴿صحيح البخاري/كتاب الجمعة/باب طول
القيام في صلاء الليل/برقم: ۱۰۷۳﴾.

۳- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ
عَلْقَمَةَ... ﴿صحيح البخاري/كتاب فضائل القرآن باب القراء من اصحاب
النبي/برقم: ۴۶۴۲﴾.

۴- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ، عَنْ أَبِي
عَطِيَّةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا... ﴿صحيح البخاري/كتاب الحج باب
التلبية/برقم: ۱۴۵۵﴾.

وهكوو بينيتان كه ئه عمه ش سلیمانی كوری میهرانه له سه حیجی بوخاریشدا
فهرموودهی موعه نعهنی لی گپدر اوته وه، كه وای هه كه سى ئه وه سه ره دی به
زه عیف دابنی به هوئی ئه عمه شه وه یا خود موعه نعه نه وه وه كوو ئه وه به بلین: له
سه حیج بوخاریدا دهیان فهرموودهی زه عیف ههیه ". كه ئه مه ش مه حاله .

لیره دا رهنگه بپرسن بلین: ئه ی باشه له چ کاتی کدا فهرموودهی موعه نعهن
زه عیف ئه بیته؟

وه لأم: له کاتی کدا زه عیف ئه بیته كه دلنیا نه بیته وه له وهی كه ئه م فهرموودهیه
هیچ كه سیك له سه نه ده كه یدا نه قرتینراوه چونكه گهر دلنیا بوینه وه كه
فهرمووده كه هه موو راویه كانی گوئیان له یهك بووه ئه وه فهرمووده كه سه حیج
ئه بیته وه كوو له وه نمونانه ی سه ره وه داماننا هه موو راویه كانیان گوئیان له یه كتر

بووه بۆیه هه موویان به هیژن و له سه حیجی بوخاریشدا هاتون، هه ده رباره ی
 ئەمەش سەید محمد عەلەوی مالیککی ئەفەر مووی: "راویەکی مودەللیسی
 باوەر پێکراو هەوآله کە ی قەبول ناکریت مەگەر ئیلا دنیابین کە گوئی له
 راویە کە ی پیش خۆیه وه بووه، جا ئەگەر دنیابووین ئەوه هەوآله کە ی سه حیجه و
 وه رته گیری^{٤٨}.

ئەمەش ئەلقە ی سەنە دی فەر موودە ی تە وه سوولە کە ی سەر وه دیه (عن الأعمش
 (سلیمان بن مهران) عن أبي صالح السمان (ذکوان) عن مالك الدار.

رەنگە گومانکەرێک دووباره پیرسیت کە ئایه بە لگە تان چیه کە ئە عمەش
 گوئی له ئە بو صالح سە مان بووه؟

وه لآم: بە ئی دنیابین کە هیچ پچرێنراویک نیه و گوئی له راویە کە ی پیش خۆ ی
 بووه چونکە به هە مان سە نە دئیمامی بوخاری و موسلیم و ئە حمە د و ترمزی و
 ئە بو داود و نە ساتی و ئین و ماجه فەر موودە یان گێراوه تە وه، کە وای له سەر
 شە رتی ئە وانە ئە م سە نە دە و سه حیجه، لیرەش هە موو سە نە دە کانیان داتە نیین
 تا وه کوو له راستگویی به حسی ئیمە دنیابی.

١- صحیح البخاری: (حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ، حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ الْأَعْمَشِ قَالَ
 سَمِعْتُ أَبِي صَالِحَ دُكْوَانَ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُ)... ﴿كتاب مناقب/باب قول النبي لو كنت متخذًا خليلًا/٣٤٢٠﴾.

^{٤٨} بروانه: (مفاهيم يجب أن تصحح).

٢- صحيح المسلم: (حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى التَّمِيمِيُّ، وَأَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ،
وَمُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ يَحْيَى: أَخْبَرَنَا، وَقَالَ الْآخَرَانِ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنْ
الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحِ الذَّكْوَانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)... ﴿كتاب فضائل
الصحابة/باب تحريم سب الصحابة/٤٦٦﴾.

٣- مسند احمد: (حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي
سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ)... ﴿باقي مسند مكثرين من الصحابة، مسند أبي سعيد
الخدري/١٠٨٦٩﴾.

٤- سنن ابي داود: (حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي
صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ)... ﴿كتاب السنة/باب في النهي عن سب اصحاب
رسول الله/٤٠٤١﴾.

٥- جامع الترمذي: (حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَنْبَأَنَا
شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ ذُكْوَانَ أَبَا صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدِ
الْخُدْرِيِّ)... ﴿كتاب الدعوات/باب في من سب اصحاب النبي/٣٨٢٥﴾.

٦- سنن النسائي: (أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ خَالِدِ وَهُوَ ابْنُ الْحَارِثِ، قَالَ:
أَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سُلَيْمَانَ الْإِعْمَشِ)، عَنْ أَبِي صَالِحِ ذُكْوَانَ، عَنْ أَبِي
سَعِيدٍ)... ﴿كتاب فضائل القرآن/مناقب اصحاب النبي) والنهي عن
سبهم/٧٩٨٩﴾.

٧- سنن ابن ماجه: (حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، حَدَّثَنَا جَرِيرٌ. ح وَحَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ
مُحَمَّدٍ، حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ. ح وَحَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ جَمِيعًا،

واته: پياويك پرسياړی کرد له پيغه مبهړ صلی الله عليه وسلم (وه کوو دهیبینن پیاوه که ناوی نه هاتووه)، وه گوتی: نهی پيغه مبهړی خوا صلی الله عليه وسلم، کاتی ټیمه سواړی که شتی ټه بین و ټه چینه ناو ده ریاوه هه ندیک ټاوی که عمان پییه، ټه گهر ده ستنوټیز بهو ټاوه که مه بگرین که پیماننه دواتر بی ټاوه ده مینینه وه و تینومان ټه بیټ، ټایه ریگه پیدراوه که به ټاوی ده ریا ده ستنوټیز بگرین؟ ټه ویش فهرمووی: ټاوی ده ریا پاکه و مردووه کانی ناویشی بو خواردن هه لالان (واته: مه بهستی ماسی و حوت و ټه و گیاندارانهی که له نیو ټاودا ژیان به سه ر ټه بنه).

جا سه یرکه ن لیره دا ټه و پیاوهی پرسیاړه که ټه کات نه ناسراوه و له گه ل ټه و ه شدا ټیمامی بوخاری به به هیزی داناوه، جا ټه گهر به قسه که ی ټه و به ریژانه بی ټه بی واز له و هه موو فهرموودانه به ټین که به صیغه ی نه ناسراو هاتوون و هه موویان به زه عیف دابن ټین.

سه بارت بهو پیاوه نه ناسراوه شیخمان ټین و هه جهر ټه فهرمووی: "سه یف له (فتوحدا) ریوایه تی کردووه که وا ټه و که سه ی که چو ټه سه رگورپه که و هه و ه که ی بینیه ټه و ه بیلالی کورپی حاریسی موزه نیه که به کیکه له هاوه لالان".^{۵۰}

ټه م فهرمووده یه ټین و که ټیر له باره یه وه ټه فهرمووی: "سه نه ده که ی چاک و به هیزه".^{۵۱} وه حافیزی ټین و هه جهریش به سه حیچی داناوه.

^{۵۰} پروانه: (فتح الباری) (ب/۲/۴۹۵).

لهوه دهرکهوت کهوا فهرمووده که صهحیحه و لهسه شهرتی بوخاری و موسلیم و هه شهش کتیبه که صهحیحه کهو موسنه دی ئیمامی نه همه د، بۆیه به دلنیا بییه وه دهرکهوت کهوا نه عمه ش گویی له ته بو صالحی سه ممانی بووه که ژکوانه، شیخمان ئیبن و حه جهر نه فه رمووی: "سلیمانی کوری میهران که نه عمه شه له ته بو صالح ژکوانه وه زۆر دووباره نه بیته وه له صهحیحی بوخاری که صهحیحترینی سه نه ده کانه"^{۵۲}.

وه ههروهها حافیزی بهیههقی نه فه رمووی: "نه مه سه نه دیککی صهحیحه".

تیبینی: نه گهر فیعلی ته و هاوه له بهرپزه کوفریابه ئیمامی عومه ر لۆمه ی نه کرد، که هه مووشمان ئیمامی عومه ر نه ناسین له ناستی حه ق گوتن چ که سینک بووه، بۆیه به گویره ی قورئان و سونه ت ئیستیغاسه و داواکردن له په یامبه ران و پیاوچاکان دروسته به و مه رجهی ته و که سه وا نه زانی بکه ری سه ره کی ته و که سه یه به لکوو خودایه بۆی ته کات به س ته و حورمه تی له لای خودا هه یه و نه پارپته وه بۆی و کاره که ی بۆ جی به جی ته بی و هیه چ کوفرو شیرکیش نیه.

^{۵۱} (البدایة والنهایة) (ب/۵/ل/۱۶۷). وه (جامع المسانید / مسند عمر) (ب/۱/ل/۲۲۳). وه ئیمامی تقی الدینی سوبوکی له (شفاو الاسقام) هیئاویه تی. لیکۆلینه وه دی نه م فه رمووده یه سوودم له پۆسته که ی مامۆستا سالار نه رجولی ته و بینی خودا پاداشتی به خیری بداته وه.

^{۵۲} پروانه: (فتح الباری) (ب/۱/ل/۲۶۰) کتاب بدء الوحي.

گهوره ترینی رۆژه کانی ئیوه رۆژی ههینیه هه ر بویه لهو رۆژه دا زۆر سهله واتم له سهه لى بدن چونکه سهله واته کانتان پیم نیشان ئهدریت، هاوه له کانیش فهرموویان: ئه ی پیغه مبهه ری خواه چون سهله واته کانی ئیمهت پی نیشان ئهدریت له کاتیکا به پرتان ئیسک و پروسکه کانتان پوو کاوه ته وه وه له ناو چوه وه؟ ئه ویش فهرمووی: خواه گه وه له سهه ر زه وى قه ده غه کردوه وه که وا لاشه ی پیغه مبهه ره کان ﷺ بخوات و له ناویان ببات.

خۆشه و یستان ئه وه تا ئیمامی قور توبی و غه یری ئه ویش ﷺ له ته فسیری ئه م نایه ته ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾^{۵۷}، ئه م چیرۆکه یان گێراوه ته وه که ئه بو صادق^{۵۸} له ئیمامی عه لیه وه اریوایه تی کردوه وه ئیمام فهرموویه تی: (سى رۆژ دواى ئه وه ی که پیغه مبهه ری خوامانه ناشت، که سیکى ده شته کى ها ته لامان و خوى هه لدايه سهه ر گۆرى پیغه مبهه ری خواه، وه خۆلى سهه ر گۆرى پیرۆزی به سهه ر خۆى دا ئه کرد،

شوعه یب نه رناتوت ته فهرموویت: "سه حیه به غه یری خۆی". بروانه: (سنن أبی داود بتحقیق شعیب الأرنؤوط) (ب ۲_ ۲۷۹_ ژ ۱۰۴۷).

^{۵۷} سورة النساء آية ۶۴. واته: (ته گه ر ئیمانداران و غه یری ئه مانیش سته میان له نه فسی خۆیان کرد به گوناوه تاوان یاخود به کوفر جا هاتنه لای تۆ ئه ی محمه وه داواى لیبوردنیان له خواه گه وه کرد بۆ گوناوه کانیان، وه تۆش داواى لیبوردنت بۆیان کرد، ئه وه خواه گه وه ته وه که بیان لى قه بول ته کات، چونکه خواه گه وه زۆر ته وه وه ره گرو مبهه ره بان و به سه زه).

^{۵۸} ئه بو صادقی ته زدی کوفیه، وه گوتراوه: ناوی موسلیمی کوری زه یده، وه گوتراویشه: عبده الله کوری ناجیذهیه، که سیکى راستگۆیه، وه فهرمووده کانیشی له ئیمام عه لیه وه به مورسه لى ریوایه ت کراوه. بروانه: (حاشیه جامع الأحكام للقرطبي بتحقیق الدكتور عبده الله بن عبده المحسن التركي) (ب ۶_ ۴۳۹).

وه فەرمووی: ئەی پێغەمبەری خوا، ئیوه فەرمووتان و ئیمەش گویستی بووین، ئیوه لە خواوە گویست بوون و ئیمەش لە ئیوه، ئەوەتا خۆی گەورە ئەم نایەتە بەسەر ئیوه دا، دابەزاندوو، ئەفەر موویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾، جا من ستمم لە نەفسی خۆم کردوو، ئەو هاتووم بۆ لای ئیوه تا داوی لی خوشبوونم بۆ بکە. ئەو بوو لە گۆرە کە پیرۆزیهو دەنگیک بیستراو فەرمووی: خۆی گەورە لەو کەسە خوش بوو) ۵۹.

وه هەروەها ئیمامی ئیبن و کەئیر لە تەفسیرە کە خۆیدا ئەم چیرۆکەمان لە عیبتیهو بۆ نەقل ئەکات کەوا ئەفەر موویت: (لە لای گۆری پێغەمبەری خوا دانیشبووم، پیاویکی دەشتەکی هات و فەرمووی: سەلامی خوات لی بیت ئەی پێغەمبەری خوا، گویم لە خۆی گەورە بوو، کەوا ئەفەر موویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾، ئەو هاتووم بۆ داوی لی خوشوون لە گوناھەکانم، وه ئیوه بکەمە تەکا کار لای پەروردگارم، دواتر ئەم بەیتە شیعیەیی خۆیندەوه:

يَا خَيْرَ مَنْ دُفِنَتْ بِالْقَاعِ أَعْظَمُهُ فَطَابَ مِنْ طَيْبِهِنَّ الْقَاعُ وَالْأَكْمُ

نَفْسِي الْفِدَاءُ لِقَبْرِ أَتَتْ سَاكُنُهُ فِيهِ الْعَفَافُ وَفِيهِ وَالْجُودُ وَالْكَرَمُ

^{۵۹} ئەم رپواتە ئیبن و عبد البر لە (بهجة المجالس) (ب ۳_ ۲۷۵). هیناویەتی جگە لە وتە (دەنگیک لە گۆرە کەیهو). وه ئیمامی نەو دەویش لە (المجموع شرح المهذب) (ب ۸_ ۲۱۷) هیناویەتی. بروانە: (حاشیة جامع الأحكام للقرطبي بتحقيق الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي) (ب ۶_ ۴۳۹).

ئەى چاكتزىن كەس لەو جى ىه مەزنە كە خەوئىراوى
 خاك و خوئى ئەو جى ىه بۆن خوئش بوون لە گەل ھىئراوى
 رۆحم فىداى ئەو گۆرە بى كە تو تىيدا ساكىنى
 پاك و بەخشىندەو خاوەن مېھربان وا نەخشىئراوى^{٦٠}
 پاشان دەشتەكە كە رۆىشت، منىش خەو زۆرى بى ھىئام و خەوتم، ئەو ھو بو
 پىغەمبەرى خوام ە لە خەوا بىنى و فەرمووى: ئەى عىتىبى خوئ بگەپىئە بەو
 دەشتەكەو موزدەى بى بده كەوا خواى گەورە لى خوئ بو^{٦١}.
 ۋە ھەروەھا پىغەمبەرى خوا ە ئەفەرمووت: (حىاتى خىر لکم ئحدوئ
 وىحدئ لکم ، فإذا أنا مت كانت وفاتى خيراً لکم ئعرض على أعمالکم، فإن
 رأيت خيراً حمدت الله، وإن رأيت غير ذلك استغفرت الله لکم)^{٦٢}، واتە: لەو

^{٦٠} برىندارى شاعر.

^{٦١} (تفسیر ابن كثر)(ب٢_ل٣٤٨) سورة النساء آية ٦٤.

^{٦٢} **صەحیحە.** حافىزى زىن الدىنى ئەبى فەزلى عىراقى و كورەكەى ولى الدىنى ئەبو زورعەى
 عىراقى سەنەدى ئەم فەرموودەيان بە (جىد) بە چاك داناوە. جا حافىزى عىراقى
 ئەفەرمووت: "بەزار لە فەرموودەى ئىبن و مەسعودەو رىوايەتى كردووە، ۋە پىاوەكانىشى
 پىاوانىكى صەحىحن تەنبا عبد المجىدى كورى عبد العزىزى كورى روادى نەبىت ھەر چەندە
 موسلىم رىوايەتى لىوہ كردووە، ۋە ئىبن و مەعىن و نەسائىش متمانەيان پىداوہ بەلام زۆرىەيان
 ئەو پىاوەيان بە زەعىف داناوہ. ۋە حارسى كورى موسلىم لە (مسندى خوئ ئەو فەرموودەى
 رىوايەت كردووە لە ئەنەسەوہ بە سەنەدىكى زەعىف. بروانە: (تخرىج الأحادىث الإحياء علوم
 الدين بتحقيق الحافظ الزين الدين العراقي)(ب١_ل٢١٨٩_ذ٣٤٥٨)باب _ كتاب الرجاء
 والخوف. طبعة دار العاصمة. ۋە بروانە: (طرح التثريب في شرح التقريب بشرح الحافظان زين
 الدين العراقي وابنه الحافظ ولي الدين العراقي)(ب٣_ل٢٩٧) باب الكفن وحمل الجنازة
 والصلاة عليها. جا ئەم كىئەبى حافىزى عىراقى يەكىكە لە دواىن كىئەبەكانى. ۋە ھەروەھا
 حافىزى ئىبن و حەجەرى ھەيشەمى ئەفەرمووت: "بەزار رىوايەتى كردووەو پىاوەكانىشى

کاتهی که زیندووم و له ژیانم نهوه بو ئیوه خیری تیدایه، چونکه ئیوه قسم له گه‌ل
 نه‌که‌ن و منیش قسه‌تان له گه‌ل نه‌که‌م، جا نه‌گه‌ر مردم نه‌وکاته مردنه‌که‌م خیری
 تیدا نه‌بی بو ئیوه، چونکه نه‌گه‌ر بیت و کرده‌وه‌یه‌کی چاکی ئیوه بینم نه‌وه
 سوپاسی خوا نه‌که‌م، وه نه‌گه‌ر خراپه‌یه‌کیشتان بینم نه‌وه داوای لیخوش بوونتان
 بو نه‌که‌م.

وه هه‌روه‌ها له رپوایه‌تیکی تردا هاتوه: (إِنَّ أَعْمَالَكُمْ تُعْرَضُ عَلَىٰ أَقَارِبِكُمْ
 وَعَشَائِرِكُمْ مِنَ الْأَمْوَاتِ، فَإِنْ كَانَ خَيْرًا اسْتَبَشَرُوا، وَإِنْ كَانَ غَيْرُ ذَلِكَ قَالُوا: اللَّهُمَّ
 لَا تُمَتِّهِمْ حَتَّىٰ تَهْدِيَهُمْ كَمَا هَدَيْتَنَا)^{٦٣}، بیگومان کرده‌وه کانتان پیشانی خزم و کهس
 و کارو هۆزه‌کانی ئیوه نه‌دریت له نیو مردوه‌کانا، جا نه‌گه‌ر کرده‌وه کانتان چاک
 و باش بیت نه‌وه پیمان خوش نه‌بیت و شادومان نه‌بن، وه نه‌گه‌ر خراپیش بیت نه‌وه
 نه‌فه‌رموون: په‌روه‌ر دگارمان مه‌یان مرینه‌هه‌تاوه‌کوو هیدایه‌تیا‌ن نه‌ده‌ی هه‌روه‌کوو
 چۆن ئیمه‌ت هیدایه‌تدا^{٦٤}.

پیاوانیکی سه‌حیحن. بروانه: (مجمع الزوائد)(ب٩_٢٤٧) باب_ ما يحصل لأمته ه من
 إستغفاره بعد وفاته. وه (كشف الأستار عن زوائد البزار)(ب١_٣٩٧_٤٥٥).

^{٦٣} **سه‌حیحه.** نه‌لبانی نه‌فه‌رموویت: ئیمامی ته‌حمه‌له (مسند أحمد)(ب٣_٦٤_١٦٥). وه
 ئیبن و موباره‌ک له (الزهد) رپوایه‌تیا‌ن کردوه. وه له‌سه‌ره‌تا ته‌م فه‌رموده‌یه‌ی به‌زه‌عیف
 داناوه له (سلسلة الأحاديث الضعيفة)(ب٢_٢٥٤_٢٥٣) به‌لام په‌شیمان بووه‌ته‌وه‌وه به
 سه‌حیحی داناوه. بروانه: (سلسلة الأحاديث الصحيحة)(ب٦_٦٠٥_٢٧٥٨).

^{٦٤} کاک ئاسویی کویی که دۆستیکی نزیکی خۆمه‌بۆی باس کردم و فه‌رموی: مامۆستا
 ابراهیم کویی بۆی باس کردم و فه‌رموی: هاوه‌لیکم له پرێکا وه‌فاتی کرد، جا به‌ر له‌وه‌ی
 وه‌فات بکات پیمی فه‌رموو: که‌وا کچه‌کام بۆ به‌شوو بده، ئیتر قه‌ده‌ری خوا نه‌وه پیاوه وه‌فاتی
 کرد، جا خیزانی ته‌وه پیاوه ده‌رنه‌ته‌چوو بۆ ده‌روه ماوه‌یه‌ک، ئیتر رۆژیکیا‌ن بۆ کاریکی
 پێویست ده‌رچوو ده‌روه، ئیتر بۆ شه‌وه‌ی به‌پیاوه‌که‌وه بینی بوو، نه‌وه‌بوو خیزانه‌که‌ی پێی

وه ههروهه ها ئين و قودامه‌ی مه‌قديسي ^{٦٥} له (مختصر منهاج القاصدين) دا
 ئه‌فه‌رموویت: "چه‌سپاوه كه‌وا عاريف و خواناسه‌كان زيندوون له گوره‌كانيان
 وه‌كوو شه‌هیده‌كان، (هه‌موو كه‌سيكي خۆيه‌كلایي كه‌روهه بو خوای گه‌وره كه له
 جيهادو تیکۆشاندايه له دژی نه‌فسه‌كه‌ی ئه‌وه له شه‌هیده‌كانه)"^{٦٥}

وه ههروهه ها ئيمامي شه‌عراڤي له گه‌وره ئه‌ولياكاني ئومه‌تي ئيسلام ئه‌بو
 خه‌يري ئه‌فته‌عي تيناتييه‌وه^{٦٦} ئه‌و چيرۆكه‌مان بو ئه‌گيریته‌وه كه‌وا ئه‌فه‌رموویت "هاتمه

فه‌رموو بوو: تو ئاگاداري ئيمه‌يت؟ ته‌ویش فه‌رموو بوو: به‌ئێ، خوای گه‌وره ئیوهم پی نیشان
 ئهدات به‌رده‌وام له پيش چاوی منن. جا خۆشه‌ويستان ته‌مه تاكين بێ له ناو ئوممه‌ت ته‌مه
 حالێ بيٽ، ئه‌ی چي به پيغه‌مبه‌رو راستگۆيان و شه‌هيدان و پياوچاكان ئه‌ئيی.

^{٦٥} (البطولة والفداء عند الصوفية) (ل١٣٩) هي ته‌سه‌د خه‌طيب.

^{٦٦} حه‌مادي كورپي عبد الله، كه يه‌كینه له زاناكاني ته‌هلی سونه‌و جه‌ماعه، وه يه‌كینه له
 گه‌وره پياوه‌كاني ته‌هلی ته‌صه‌وف، وه هاوه‌لايه‌تي شېخ ته‌بو عبد الله كورپي جه‌للاو غه‌يري
 ته‌ویشي له شه‌يخه‌كاني تر كردوه، وه هه‌روهه شه‌يخي صوفيان ته‌بو عبد الرحمن سولله‌می له
 باره‌يه‌وه به‌و شېويه ئه‌فه‌رموویت: "ئه‌و زاته نيشانه‌و كه‌راماتي هه‌بوو، وه له‌باره‌ی
 ته‌وه‌ككوليشه‌وه له پيشنگ بوو له‌و ريگايه، گيانداران و ئاژه‌له درنده‌كان هۆگرو هاوده‌می
 ببوون، وه فيراسه‌تیشي زۆر تيز بوو، جا به‌يه‌ك ده‌ستی په‌لكي دارخوای ته‌چنی ئيت نازنري
 چۆن كردويه‌تي(كاري چيننه‌وه‌ی كردوه به‌يه‌ك ده‌ست وا دياره ده‌سته‌كه‌ی تری براره)،
 به‌رده‌وام به‌ره‌ی جه‌نگي شام له پاريزراوی دابوو هه‌تا ته‌و له زياندا مابوو (چونكه له‌وي
 له‌به‌ره‌ی جه‌نگدا بووه بو جيهاد كردن دژی دوژمن)، له بنه‌ره‌تا مه‌غربييه پاشان له تينات
 نيشته‌جي بوو (كه گونديكه له نزيك هه‌له‌ب)، وه ماوه‌يه‌كيش له چپاي لوبنان نيشته‌جي
 بووه، يه‌كینه له هه‌ره زاھيدو به‌نده چاكه ناسراوه‌كان. له سالی (٣٤٧هـ) وه‌فاتي كردوه، وه
 ئه‌ش گوتري: له (٣٤٩هـ). پروانه: (طبقات الصوفية لأبي عبد الرحمن
 السلمی) (ل٢٨٠_٢٨٢). وه (الطبقات الكبرى للشعراني) (ب١_ل١٩٧).

لای گۆری پیغمبهری خوا ۵ لهو کاتهشا زۆرم برسیم بوو جا وتم: ئەوی
 پیغمبهری خوا ۵ من میوانی تۆم، لەوی لاکه وتم و له دوای مینبهری پیروزیانهوه
 خەوم لی کەوت، ئەوه بوو پیغمبهری خوام بینی ۵ وه نیو چهوانی پیروزی ئەوم
 ماچ کرد، ئەویش کولیریه کی دا پیم و نیوم لی خوارد، جا کاتی خەبەرم
 بوویهوه نیوه کهی تری کولیره کەش به دەستمهوه بوو" ۶۷.

جا خۆشه‌ویستان ئەمه ژیانی مەعنه‌وی پیغمبهری خوایه ۵، وه ژیانی
 مەعنه‌وی گشت میراتگره راسته‌قینه‌کانیتی، چونکه قاعیده‌یه‌ک ههیه ههروه‌ک
 زۆریه‌ی زاناکان فەرموویانه: (كُلُّ مَا جَازَ أَنْ يَكُونَ مُعْجَزَةً لِنَبِيِّ جَازَ أَنْ يَكُونَ
 كَرَامَةً لَوْلِي) ۶۸، واته: (ئه‌کری هه‌موو ئەو شتانه‌ی که دروسته‌ بینه موعجیزه‌یه‌ک بو
 پیغمبهریک ﷺ دروسته‌و ئەکری بێته‌ که‌رامه‌تیک بو وه‌لیه‌ک. بۆیه
 خۆشه‌ویستان خۆ ئیوه میهره‌بانی خوا دابه‌ش ناکەن به‌سه‌ر خه‌لکی، به‌لکوو ئەوه
 خوایه که ریز له دۆسته‌کانی خۆی ئەگریت و پله‌یان به‌رز ئەکاته‌وه، جا چ له

۶۷ (الطبقات الكبرى للشعراني)(ب ۱_ ۱۹۷).

۶۸ ئەم زانایانه فەرموویانه: ئیمامی سعد الدینی تەفتازانی له (شرح المقاصد)(ب ۲_ ۲۰۳).
 ئیبن و حەجەری عەسقلانی له (الفتح الباری شرح صحیح البخاری)(ب ۷_ ۳۸۳_ ۴۰۸۷).
 وه ئیمامی حەره‌مه‌ین له (الإرشاد)(ل ۲۶۷)، طبعة مؤسسة الكتب الثقافية. وه ئیبن و
 حەجەری هه‌یته‌می له (الفتاوی‌ الحدیثیه)(ل ۱۰۸). وه ئیمامی نه‌وه‌وی له (شرح صحیح
 المسلم)(ب ۱_ ۱۰۸). وه ئیمامی عه‌لی قاری ئەفەرموویت: "ئەوه‌ی به‌ رووکه‌شی دیاری
 له‌ وه‌ی ئیمامی ئەعزه‌م ئەبو حەنیفه‌ بو ئەو مه‌قامه‌ ئەوه‌یه که‌وا موافقه‌ له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی که
 زۆرینه‌ی زانا به‌رزەکان له‌سه‌ری رێککه‌وتوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی هه‌موو ئەو شتانه‌ی که دروسته
 بینه موعجیزه‌یه‌ک بو پیغمبهریک ئەوه دروسته‌و ئەکری بێته‌ که‌رامه‌تیک بو وه‌لیه‌ک و هه‌یچ
 جیا‌وزیه‌کی له‌ نیوانیاندا نیه‌ ته‌نیا رکا‌به‌ریتی نه‌ییت (واته: ته‌حه‌ددا‌ی پیغمبهریتی
 نه‌کات). ب‌روانه: (شرح فقه‌ الاکبر)(ل ۱۳۱) طبعة دار الكتب العلمیه.

دوینا وه چ له دواى مردنیش هیچ جیاوازییه کی نیه، بویه ئه وه ی ئه لى: پیغه مبه ر ۵ یاخود ئه ولیاکانى خواى گه وره تازه مردن کۆتایان پى هات ئه وه ئه بى فیره ئه ده ب بکرى، چونکه ئیمه هه ندی له وه به لگانه مان خسته پروو، ئیوه ش وه ریگرن چونکه به و په رى ئه مانه ته وه بۆم نه قل کردوون. وه سه باره ت به زانی جیهانی ئه مرو رۆحیش ئه مه ئامرازیکی کرده ییه و اتا به کردار ئه چینه نیو جیهانی میسال له کاتی زیکره کاندای، ئه وانیه که دلایان کراوه ته وه وه قه ده رى خوا به کرده یی ئه بینن له وه جیهانه دا^{۶۹}، بویه مامه له کردن له گه ل رۆح و ئه م جیهانه به نوسین ناییت به لکوه به کرده ییه ئیت تۆش ئه و مورشیده بدۆزه ره وه تاوه کوه به وه مه قامه بگه یته.

به سه رهات ئه وه نده زۆره له ناو کتیبی زاناکانی هه ر چوار مه زه هب سه باره ت به و باسه گه ر بیته و کۆبکریتته وه په نگه یه ک دوو به گری لی ده ربچی، به لام هه ندی له و به سه رهاتانه ئه هینین که له زانا گه وره کان روویانداوه و ئه مانه پیشه وای خه لکی بوونه.

حافیزی عبد الرحمن ئین و له ووزی حه نبه لی په جمه تی خواى لی بى له کتیبی (الوفا بتعریف الفضائل المصطفی) (ب/۲/۵۵۹) باسی کردوه، له ئه بو به کرى مینقه رییه وه گێردراوه ته وه که ئه فه رمووئ: من و ته به رانی و حافیزی ئه بو شیخ له هه ره می پیغه مبه رى خوا دا بوین صلی الله علیه وسلم واته: مزگه وته که ی، له حاله تی کیشدا بووین که زۆر برسیمان بوو که ئه و رۆژه نا مان نه خواردبوو، جا کاتی بووه عیسا له لای گۆری پیغه مبه رى خوا صلی الله علیه وسلم ئاماده بووم، وه

^{۶۹} که پینی ئه گوتری کشف و که رامه ت.

گوتم: ئەى پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم برسپه تى برسپه تى، پاشان رۆيشتم، ئەو بو شىخيش به منى گوت: دانيشه يان رۆزى يان مردن، جا ئەبو به كر ئەفهرمووى: من و ئەبو شىخ نوستين، وه ته به پرائيش دانيشتبوو سه يرى شتيكى ئەكرد، دواتر بينيمان پياويكى عه له وى له ئەشرافه كان لاي ده رگاكه تاماده بوو له ده رگايان دا كه به خوئى و دوو غولامه وه له گه ل دوو زه نبىلى گه و ره و پر ئەشيان هينابوو، ئيمه ش دانيشتن و خواردمان، ئيتر وامانزاني كه ئەوه ي ئەمينتته وه غولامه كه ئەيباتته وه، كه چى به جيى هيشت له لامان، جا كاتى له خواردنه كه بووينه وه عه له ويه كه گوتى: ئەى قه وم سكالاتان لاي پيغەمبەرى خوا كرده وه صلى الله عليه وسلم؟ چونكه من پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم له خه ودا بينى و فەرمانى پى كردم تا وه كوو شتيكتان بو بهينم. كو تايى هات.

ئەم به سه ره اته حافيزى زه هه بيش هيناويه تى، جا ئەگه ر ئەمانه شيرك و كوفربانه بوچى ئەو ئين و له ووزى به يانين نه كرده وه كه وا ئەمانه كوفرن و دروست نين؟! ئايه ئەمانه ته و حيديان نه خويندو وه و گورپه رستن؟! مه سئله ي ئيستىغاسه و ته وه سسول هه تا شىخ ئين و ته يميه نه هات كه سيك به ر له ئەو فه تو اى حه راميتى ئەوانه ي نه دا وه ئيتر نازانين ئەبى ئەو ئيلهامه ي له كوئوه وه بو هاتوه؟!^{٧٠}

^{٧٠} پروانه: (تاريخ الإسلام للإمام الحافظ شمس الدين أبي عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي) (المتوفى: ٧٤٨هـ) (ب٢٧، ل٣٩)، ط. دار الكتاب العربي. وه (تذكرة الحافظ الإسلام للإمام الحافظ شمس الدين أبي عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي) (المتوفى: ٧٤٨هـ) (ب٣، ل١٢١)، طبع دار الكتب العلمية. وه (سير أعلام النبلاء للإمام الحافظ شمس الدين أبي عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي) (المتوفى:

له (طبقات الحنابلة) هي ثين و ثهبي يه علا، ئبراهيمي حه پي ئه فهرمووي: "گۆرى شىخ مه عرفى كه رخی ده رمانىكى ته جره به كراوه"، وه عبد الله كورى عه عباسى ته يالىسى ئه فهرمووي: كوره برأى شىخ مه عرفى كه رخی پيى گوتم: مامم شىخ مه عرفى پيى گوت: ئه گهر پيويستيه كت هه بوو بو لاي خواى گه وره ئه وه ته وه سسول به من بكه". جا خاوهنى ئه م كتيبه ش وه كو مه دحيك بو شىخ مه عرفى ئه مانه ي نه قلى كردوو، كه چي ليكوله رى كتيبه كه كه كه سيكى بيدعه چيه چونكه پيى هه زم نه كراوه له په راويژ ئينكارى ئه مانه ئه كات كه گوايه ئه مانه شيركن په نا به خوا.

وه ئيمامى ئه جمه دى كورى حه نبل ئه يفه رموو: "ئه گهر هه والى شتيكت له هه واله كاني ئاسمان پيدرا له شىخ مه عرفوه ئه وه وه ريگره". مه روفى كه رخی ئه بو مه حفوزى عابيد، يه كيكه له پياو زاهيدو خواناسه كان كه پياو چاكان و عاريفه كان ته به پروكيان پي كردوو وه سوودمه ند بوون لييه وه به زيندوويه تى و مردوويه تى.

وه شىخى بوهوتى حه نبله ليش ئه و وته يه ي ابراهيمى حه پي كرده به لگه ئيعتيرازى له وته ي ثين و ته يميه گرت.

٧٤٨هـ) (ب١٢، ل ٣٨٢)، دار الحديث - القاهرة - مصر. وه (وفاء الوفاء بأخبار دار المصطفى للإمام المؤرخ نور الدين علي بن عبد الله السمهودي) (المتوفى: ٩١١هـ) ب٤، ل ٢٠٠، ط. دار الكتب العلمية. وه (المحاضرات والمخاورات للإمام الحافظ جلال الدين السيوطي) (المتوفى: ٩١١هـ) ب١، ل ٤٢٧، ط. دار الغرب الإسلامي. وه (صفحات من صبر العلماء للشيخ عبد الفتاح أبي الغدة) (المتوفى: ١٤١٧هـ) ل٧٣، طبع مكتب المطبوعات الإسلامية - حلب.

وه له (ذیل الطبقات الحنابلة) هی ئین و ره جەب له چەندەها شوین باسی دوعا قەبول بوون کراوه لای گۆری هەندی له پیاوچاکان و تەبەرپروک کردن پێیانەوه و سەردانی کردیان. جا زانای سەردەم له مەزەهەبی حەنبەلیەکان که شیخ محمد ئەزەهەریە ئەلی: ئەگەر بێت و موتابەعی تەبەرپروک کردن بە گۆرەکان و دوعا کردن له لایان و تەوەسسول بە پیاوچاکان بکری له تەبەقاتی حەنابیلەو زەیلەکی، وه ئەو مەساتیلە تەجرەبە کراوانە لە زیکرەکان و پارانەوهەکان که زۆریک لهوانە له لایەن ئەو نابیتانەوه بە بیدعە دائەنری. جا ئەگەر ئەو موتابەعیە بکری ئەوه بەرگیکی گەورە لەی دەرئەچی، وه ساییتیش ئەبی بو خەلکی بە گشتی جیاوازی ریگای پێشەواکمان له گەل ئەو نابیتانە، وه من مەبەستم لهو وتە گشتیەش هەتا ئین و تەیمیەش". مەبەستی له نابیتە وتەیه که بە وهابییەکان گوتراوه.

ئین و لجهوزی له ئەبو فەتخەوه گێراویەتەوه کهوا فەرمووی: له خەودا بیشری کورپی حافیم بینی له ناو بیستانیکدا وهستا بوو، جا له بەر دەستیشیدا سفروە خوانیک هەبوو که خواردن و خواردنەوهی لەی ئەخوارد، منیش گوتم: ئەی ئەبو نەصر خوای گەورە چی له گەل کردی؟ ئەویش فەرمووی: رهحمی پیکردم و لیم خۆش بوو، وه بههشتیشی پی بهخشیم، وه پیمی فەرموو: بخۆ له هەموو بەروبوومەکانی، وه له رووبارەکانیشی بخۆرەوه، وه چیژ وەر بگره له هەموو ئەو شتانە لەی که له نیویدا هەیه هەروەکوو چۆن تۆ له دنیا نەفسی خۆت قەدەغە کردبوو له ئارەزووەکان، منیش گوتم: ئەی ئەحمەدی کورپی حەنبەل له کوئیە؟ فەرمووی: ئەوه له بەر دەرگای بههشت وهستاوه و شەفاعەت ئەکات بو ئەهلی سوننە ئەوانە لەی که ئەلین: وتە خوای گەورە دروستکراو نیه، منیش گوتم: ئەی

مه‌عروفي كه‌رڅي؟ سه‌ري څوې جولانډو فه‌رمووي: دووره دووره، په‌رده‌كان كه‌وتنه نيوان نيمه‌و ټه‌و، مه‌عروفي كه‌رڅي څوې گه‌وره‌ي نه ټه‌په‌رست له‌به‌ر تامه‌زرڅي بؤ به‌هه‌شت يا‌خود له‌به‌ر ترسي دؤزه‌خ نه‌وه‌كا بيسووتيني، به‌لكوو څوې گه‌وره‌ي ټه‌په‌رست له‌به‌ر شه‌وق و تامه‌زرڅي بؤ لاي ټه‌وو نزيك بووني له‌زاتي څوې گه‌وره له‌پله به‌رزه‌كانا، جا په‌رده له‌نيوان څوې گه‌وره‌و ټه‌و ده‌رمانه پيرزو ټه‌زموونكراوه كه‌مه‌عروفي كه‌رڅيه هه‌لگيرا، جا هه‌ر كه‌سينك كارو پيويستيه‌كي لاي څوې گه‌وره هه‌يه با بيته لاي گوړي شيخ مه‌عروفي كه‌رڅي، وه با دوعا بكات له‌به‌ر ټه‌وه‌ي وه‌لام دراويه ان شاء الله^{٧١}.

بياللي حه‌به‌شي ته‌به‌رپروك به‌گوړي حه‌زرتي رسول الله ټه‌كات صلي الله عليه وسلم. نيين و عه‌ساكيري ديمه‌شقي له (تاريخ دمشق) (ب٢/٢٥٦) رپوايه‌تي كرووه له ټه‌يو ده‌ردائه‌وه كه‌فه‌رمويه‌تي: كاتي نيمامي عومه‌ر چروه شام پرسياي له‌بياللي كرد كه‌له‌لای بمينيته‌وه ټه‌ويش واي كرد...، پاشان بلال له‌خه‌ويدا پيغه‌مبه‌ري څوې بيني صلي الله عليه وسلم، كه‌پي ټه‌فه‌رموو: ټه‌م وشكاتيه چيه ټه‌ي بلال، نايه ټيستاستا كاتي ټه‌وه نيه سه‌ردانم بكه‌ي، ټه‌ويش به‌غه‌مگينيه‌وه له‌خه‌وه‌لساو سواي وئاغه‌كه‌ي څوې بوو به‌مه‌ستي زياره‌تي پيغه‌مبه‌ر صلي الله عليه وسلم (واته: شه‌ددى ريجالى كرد به‌نيه‌تي زياره‌تي گوړي سه‌روه‌رمان ټه‌وه‌ش ره‌دديكه بؤ نيين و ته‌ميه‌وه شوينكه‌وتوانى)، نينجا هاته لاي گوړي پيغه‌مبه‌رو دانيشت، وه روخساري څوې به‌سه‌ر گوړي موباره‌كي دا ټه‌هينا.

^{٧١} بروانه: (بحر الدموع لأبو الفرج ابن الجوزي الحنبلي) (ل٥٠٥).

لهوئى ئىمامى حەسەن و حوسەين حەزرەتى بلاليان بىنى و له باوەشيان گرت و ماچيان ئەکرد (تەمەش رەددىكە بۆ ئەوانەى كە دەلەين ماچ كەردن حەرامە)، ئەوجا پەيان گوت: پەيمان خۆشە گويمان له دەنگت بى، بۆيه بانگيەكمان بۆ بەدە، ئەويش چووە سەربانەكەو بانگيدا، كاتى گوتى: اللە اكبر اللە اكبر مەدينە هەژايەو، وە كاتى گەيشتە أشهد ان لا اله الا اللە زياتر هەژايەو، وە كاتى گەيشتە أشهد ان محمدا رسول اللە حەلكى مەدينە له ماله كانيان دەرچوون و ئەيانگوت: پەغەمەرى خوا صلى اللە عليه وسلم رەوانەكراو، ئەو بوو له دواى وەفاتى پەغەمبەرەو صلى اللە عليه وسلم ئەو نەگريا بوون بە قەد هەيندەى ئەو پۆژە زۆر گريان.

ئىمامى سبوكى له (شفاء الأَسقام) (ل ٣٩) ئەفەرمووى: "بە سەندىكى چاك رەيوايە تمان كەردو، بۆيه پەيوست بە سەرنجدانى دوو سەنەدەكەى تر ناكات كە ئەين و عەساكەر رەيوايە تيانى كەردو، ئەگەرچى پەيوە كانيشيان ناسراو و مەشهورن".

وہ ئەم ئىمامانەش باسيان كەردو:

١. ئەين و ئەپەر له (أَسَدُ الْغَابَةِ) (ب ١ / ل ٢٠٨).

٢. سەمەهەو دەدى له (وَفَاءُ الْوَفَاءِ) (ب ٢ / ل ٤٠٨) وە ئەشفەرمووى: سەنەدەكەى جەيدو چاكە.

٣. شەوكانى له (نَيْلُ الْأَوْطَارِ) (ب ٣ / ل ١٠٥).

زيارەت كەردنى پەغەمبەرى خوا صلى اللە عليه وسلم له كۆمەلەيك له هاوئانەو رەيوايە تەكراو بەكى ئەوانە كە بلال بوو زيارەتى كەردو شەدى ریحالى كەرد

به نيتهی زيارهتی فخری کائينات، که نيين و عهساکيرو سبوکی به سندهدی خویشی ريوایه تيان کردووه به سندهدینکی چاک.

ئیمامی زههه بی نهفه رموی: "ئین و لئه نماگی نهفه رموی: گۆری خيله عی له ناوچهی قه پرافه یه و که ناسراوه به گۆری قازی ئینس و جن، وه به وه ناسراوه که دوعا کردن له لای گۆره کهی قه بوول و وه لئامدراوه یه".

ئیمامی زههه بی نههلی تهو حید نیه، نهی بوچی باسی گۆرو دوعا کردن له لای گۆر دهکات و تهعلیقیش له سهه نادات که نهه جوړه کارانه شیرکه؟ بیگومان نهخیر شیرک نیه و زههه بی دهزانی چی نهقل دهکات، بویه نهگه به صوفیه کان بلین قبووری و گۆرپه رست له پیش هه موویان ده بی به زههه بی بگوتری چونکه نه مانه سه رچاوهی نه قلکردنی نهو قبووریا ته بوونه، نه مه، قبووری نیه به لکوو دینی راسته قینهی سه روه رمان و سه له ف و خه له فی ئومه ته جگه له دینی وه هابیته نه بی چونکه دینی نه وان جیا یه، نه وهی نه وان هی محمدی کوری عبد الوهابه، نه وهی ئیمهش هی محمدی کوری عبد اللهیه که پیغه مبهری خوایه صلی الله علیه وسلم.

ئیمامی خيله عی کییه؟

شیخ و ئیمام و فیههزان، وه موسندهدی ولاتی میسر، قازی نه بو له سه نهی عهلی کوری هه سه نهی کوری حوسی نی کوری حمده، به نه صل مه وصلیه ئینجا میسریه،

شافیعی مەزھەبەو خاوەنی کتیبی (فوائد العشرين) لە گەڵ گێرەپەرەوی ژیاانامە ی پێغەمبەرە صلی اللہ علیہ وسلم^{۷۲}.

ئین و عەساکیری دیمەشقی شافیعی ئەشعەری لە کتیبی (التحفة) رپوایەتی کردوو لە تاهیری کوری یەحیای حوسینی کە ئەفەر مووی: باوکم لە لە باپرمەو ئەویش لە جەعفەری کوری محمدو ئەویش لە لە باوکیەو ئەویش لە ئیمامی عەلیەو سەلامی خاویان لی بی، کە فەر موویەتی: (کاتی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نیژراو خۆلیان بەسەر داگرد، فاکیمە هاتە سەر گۆرەکە ی، وە چنگیک خۆلەکە ی سەر گۆرەکە ی هەلگرت و لەسەر چاوەکانی داناو دەستی بە گریان کردو ئەو بەیتە شیعراوە ی دەخویندەو.

ماذا علي من شم تربة أحمد أن يشم مدي الزمان غواليا.

صبت علي مصائب لو أنها صبت علي الأيام عدن لياها.

واتە: چی دەربارە ی ئەو کەسە ی کە بۆنی گۆری حەزەرەتی ئەحمد ئەکات، کە بۆنیکە بە درێژایی ژیان و زەمانی کاتی بەسیەتی و پێویستی بە بۆنی تر نابێ، جا بەلایەک بەسەر مندا هاتوو گەر بیّت و ئەو بەلایە بەسەر رۆژەکاندا بەهاتایە ئەو رۆژەکانە ئەبوونە شەو.

^{۷۲} ﴿الذهبي، شمس الدين، سير أعلام النبلاء ط الحديث، ۱۴/۱۳۶﴾

ته گهر به قسهی قه دهغه که ران بیّ ده بیّ حه زره تی فاطمه موشریک بیّ چونکه
ته وه خۆلی سهروه رمانی هه لگرتوه وه له سهه ر چاوی خۆی داناوه وه مه دحی
گه وره ترین مرۆف ده کات به دایک و باو کم به قوربانی بم.

ته گهر شیرک بیّ ئین و عه ساکیرو ته و ئیمامانه ی تریش موشریکن چونکه
گیڕاویانه ته وه وه ته علیقی شیرک و قبووریتیان له سهه ر نه داوه،

بۆیه ته پرسین ته وه تان له چ دینیک هه یه که ته وه جۆره کرده وه یه قبووریه وه شه خس
په رسته یه ؟

ته م ئیمامانه ش له کتبه کانی خۆیان باسیان کردوه:

۱. ئین و قودامه له (المغنی) (ب/۳/ل ۲۱۳).

۲. سه مه وه دی له (وفاء الوفاء) (ب/۲/ل ۴۴).

۳. قه سگلانی له (ارشاد الساری) (ب/۲/ل ۳۹۰).

۴. روجه یبانی له (مطالب أولی النهی) (ب/۱/ل ۹۲۶).

۵. عه لی قاری له (مرقاة المفاتیح) (ب/۱/ل ۱۰۸).

وه غه یری ته وانیش.

حافیزی ئین و که شیر له (البداية والنهاية) (ب/۸/ل ۲۰۰) ط. دار الکتب
العلمیة. ته گیڕیته وه کاتی: حه زره تی زه ینه بی خوشکی ئیمام حوسه ین له به ره ی
جه نگ حوسینی برای به کوژراوی بینی به گریانه وه هاواری ته کرد:

يا محمداه يا محمداه، صلي عليك الله، وملك السماء، هذا حسين بالعراء، مزمل
بالدماء، مقطع الأعضاء، يا محمداه، وبناتك سبايا، وذريتك مقتلة، تسغي عليها
الصبا، قال، فأبكت والله كل عدو وصديق.

واته: هاواره ئەى محمدا، خودا سه له واتى له سه رت لیداوه، وه فریشتهش له
ئاسمان، ئەمه حوسینه وا لهو چۆله وانیه، داپۆشراوه به خوین، ئەندامه کانی براوه،
هاواره ئەى محمدا، کیژۆله کانت کراونه ته که نیه، نه وه کانیشت کوژران، باى
سه باش والییان ئەداو به سه ریاندا گوزهر ئەکات، ئا بهو شیوازه ده یگوت که
سویند به خوا دۆست و دوژمنی خسته گریانه وه.

پرسیار ئەگەر شیرکه بو ئین و که پیر ده یگیڕیته وه؟

وه ئەگەر ده لێن ههر ریوایه تی کردوه، ئەوکاته ئەلێن بی دەنگ بوون له شیرک
جائیزه؟ واته بو ره خنه ی لهو کرده وه ی خاتوو زهینه ب نه گرتیه که بوچی نهو
شیرکه ی کردوه؟

شیعاری موسلمانه کان له جهنگی یه مامه ی سالی ۱۱ کوچی له دژی
موسه یله مه ی که ززاب به قیاده ی شمشیری خوا خالیدی کوری وه لید (یا محمداه)
بوو.

حافیزی ئین و که شیر له (البدایة والنهایة) (۹/۴۶۵) .

وه ته به پری له (تاریخ الطبری) (۳/۲۹۳) .

وہ ٹیبن و ٹہیر لہ (الکامل فی التاریخ) ٹہ فرمون: "دروشمی موسلمانہ کان لہو شہرہدا (یا محمداه) بوو ، بہ جوڑی کہ بو ہرکہسی دەرچوبانہ ٹیللا ٹہیانکوشت.....

لہ ہر سی کتیبہ کہش بہ (یا محمداه) ہاتووہ کہ تیادایہو بو بانگکردنہو داوای کۆمہ کی کردنہو ترساندنہی دوژمنیشہ.

وہ یہ کی لہو زاتانہ گہورانہش نہیانگوتووہ ٹہو شیعارہ کوفرو شیرکہ، ٹہوہ ٹیوہی وہابی لہ شہیتانہوہ بہوہ حی بوٹان ہات کہ پیتانی گوت ٹہوہ شیرکہ.

وہ کہ سیش فہلسہ فہمان بہسہر لی نہدا فرمون ٹہوہش فہتوای عبد اللہ کورپی محمدی کورپی عبد الوہاب، لہ دہمی میژوونوسانی خویانہوہ

عبد اللہ کورپی محمدی کورپی عبد الوہاب لہ مہککہ وہستاو گوتی: "ٹہو کہسہی بلتین یا رسول اللہ، یان یا ابن عباس، یان یا عبد القادر یان غہیری ٹہمانہش لہ دروستکراوان، مہبہستی بہمہش پالنانی شہریک بی یان بہدہستہینانی خیریک بی لہ ہہموو ٹہو شتانہی کہ ہیچ کہسیک توانای بہسہردا ناشکی جگہ لہ خوای گہورہ نہبی لہ شیفای نہخوش و سہرکہوتن بہسہر دوژمن و پاراستن لہ پی ناخوشبوویہک و غہیری ٹہمانہش ٹہوہ موشریکہ بہ شیرکیکی گہورہ کہ خوینی بہ فیرو ٹہدری و مالہ کہشی حہلال دہکری، ٹہگہرچی پرواشی وابی فاعیل و بکہرو موٹہسسیر لہ بہریوہبردنی گہردوون تہنیا خوایہ، بہلام مہبہستی دروستکراوانہ لہ دوعاو ٹہیانکاتہ تکاکاری خوئی و بہہویانہوہ خوئی نزیک ٹہخاتہوہ تاوہکوو حاجت و پیویستیہ کہی لہ خواوہ بو جی بہ جی بکری

بههوی نهیئی ئەوان و شه فاعهتی ئەوان بۆی له رۆژه کانی بهرزەخدا. بروانه:
(الدرر السنیه والأجوبة النجدیه) (ب/ ۱/ ۲۲۴).

بهو فهتوایه ئەو هه موو هاوهدل و تابیعیانه کافرن چونکه ئەوانیش له ناو
جه نگیبون هاواری پیغه مبهریان کردیه صلی الله علیه وسلم، بۆیه له خوا بترسن
و بگه رپینهوه بۆ فههمی حه قیقی سه له ف.

مامۆستا نورسی ئەفه رمووی: "له و کاتهی که ته مه نم نۆ سالان ئەبوو کهس و
کارو نزیکه کام خۆیان دابوو پال ته رپقهتی نه قشه بهندی، وه داوای یارمه تیان له
شه یخکی به ناوبانگ ئەکرد که (غهوسی خیزانی)^{۷۳} بوو، به لام من پیچه وانیه
ئەوان بووم و ئەم گوت: "ئهی شیخی گه یلانی سووره تی فاتیه حه تی بۆ ئەخوینم"^{۷۴}
بۆ نمونه گوێژیک یاخود شتیکی ترم بزر کردوو بۆم بدۆزه ره وه. جا کاریکی
زۆر سه رسامکه ر بوو سویند به خوا هه زار جار بهو شیویه یارمه تی منی داوه. هه ر
بۆیه ش هه یچ زیکو و ریدیکم نه خویندوو ته وه مه گه ر پاداشته کهیم پیشکه ش به
حه زره تی ره سوول کردوو ه، پاشان پیشکه شی حه زره تی گه یلانیم کردوو ه. وه
له گه ل هه ندیش من ته رپقه تم نه قشه به ندیه به سی لایه وه^{۷۵}، وه خو شه ویستی ته رپقه تی
قادر ی و سه رچاوه که ی له مندا ها توو چۆ ئەکات و زال بووه به سه رمدا به یی
ویستی خو م. به لام ئەوه نده ش هه یه له بهر خو خه ریک کردن به زانست رپگره
له وه ی که وا خو م به ته رپقه تی صوفیه وه سه رقال بکه م"^{۷۶}.

^{۷۳} ئەوه شیخ صبغة الله ئەرواسیه که خه لیفه ی سه ید طه نه هریه ئەویش خه لیفه ی مه ولانا
خالیدی نه قشه به ندی شاره زووریه.

^{۷۴} واته: سووره تی فاتیه حه ته خوینم و پاداشته که ی ته که مه هه دیه بۆ رۆحی تو ئهی شیخی
گه یلانی ﷺ.

^{۷۵} هه روه د دایک و باوک و مامۆستا که ی ته رپقه تیان نه قشه به ندیه.

^{۷۶} (السیره الذاتیه لأستاذ بدیع الزمان) (ل/ ۶۳).

وہ ٹیمامی سبوکی تہ فہرموویت: "تہ و سسول و (ٹیسٹیغاثہ) واتہ داوای
کۆمہ کی و داوای شہ فاعہ تکر دن بہ پیغہ مہر بہ چاک دائئیریت بۆ لای خوای
مہزن^{۷۷} .

کۆتایی

عیللت له هاوارکردن بهو مهرجانہی سہرہوہ کہ باسی لیوہ کرا تہوہیہ
ہہرہک چۆن موعجیزہکانی پیغہ مہرہری خوا کۆتایی پی نہہاتوہ له داوای
وہ فاتیشی کہراماتی تہولیاش کۆتایی پی نایی چ له ژیانیدا وہ چ له داوای
وہ فاتیدا، جا تہو ہاوارہش ہہر تہوہ سسولہ ہہر لہزاتی خویدا، وہ چہندی زاناش
پییان دروست بووہ، ہہتا ٹین و تہیمیہش نہہات کہسیک فہتوای حہرامیتی
نہداوہ، جا لیڑہ تہ پرسین؟ ٹین و تہیمیہ له سہدہی شہش سہدو حہوت سہدی
کۆچی ژیاوہ تہ تہو چہند سہدہیہ خہلک ہہمووی بہ موشریکیٹی ژیاوہ؟

وصلی اللہ وسلم وبارک علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ وسلم

^{۷۷} المجموع ۸ / ۲۷۴، و فیض القدير ۲ / ۱۳۴ - ۱۳۵، وإعانة الطالبین ۲ / ۳۱، ومقدمة التجريد الصريح
بتحقيق الدكتور مصطفى ديب البغاص.

